

L'Estany, una aposta decidida per l'estalvi energètic

Jordi Font: «L'Institut del Teatre pot ser el laboratori conceptual permanent sobre la pràctica escènica del país»

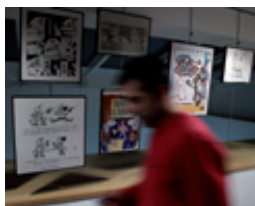
El compromís amb els ajuntaments

SUMARI

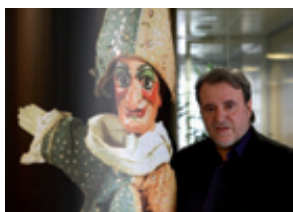
04

10

14

20

24

28

03 | Editorial

Bon any nou!

04 | A fons

El compromís amb els ajuntaments

10 | En xarxa

Exposicions que promouen la salut

14 | Municipis singulars

El Baix Llobregat Nord, de cara a Montserrat

18 | A debat

Està d'acord amb les mesures sobre l'endeutament dels ens locals que s'aplicaran a partir de l'1 de gener?

20 | L'entrevista

Jordi Font: «L'Institut del Teatre pot ser el laboratori conceptual permanent sobre la pràctica escènica del país»

24 | Ciutadania

Carreteres, el compromís amb el territori i les persones

28 | Innovació local

Responsabilització i transparència en la gestió pública

34 | Bones pràctiques

39 | Llibres i webs

Fotografia de portada: Carles Romaní

Direcció: Carme Pérez. **Coordinació:** José Iglesias **Redacció:** Estrella Barrero, Susana Burgos, Alberto García, José Iglesias, Enric Monné, Ethel Paricio, Carles Sabater, Glòria Santamaria, Eva Viñals. **Col·laboracions:** Ignacio Español Echániz, Isidre Obregon, Quim Sitjà, Josep M. Vilalta. **Fotografia:** Judit Contre-ras, Òscar Ferrer, Òscar Giralt, Ingram Publishing, Joan Roca de Viñals, Carles Romaní. **Maquetació:** Alberto García. **Assessorament lingüístic i producció editorial:** Direcció de Comunicació. **Consell editorial:** Anna Berruezo, Antònia Bisbal, Xavi Casinos, Juan Echániz, Marina Espinosa, Cristina Gómez, Emi-liano Jiménez, Manel Martínez, Carme Pérez, Carles Segura, Eva Viñals.

Projecte gràfic: Eumogràfic. **Preimpresió:** TECFA GROUP. **Impressió:** SA DE LITOGRAFIA. **ISSN:** 1133-2328 / **DL:** B-1069-1992

Servei de Premsa. Diputació de Barcelona: Rambla de Catalunya, 126, planta 2a. 08008 Barcelona / s.premsa@diba.cat / www.diba.cat / Publicació bi-mestral / Distribució gratuïta.

Els articles de col·laboració que publica el DB expressen l'opinió dels seus autors, la qual no ha de ser necessàriament compartida pels responsables de la revista.

EDITORIAL

Bon any nou!

És cert que deixem enrere un any marcat per la crisi però no és menys cert que la Diputació de Barcelona ha fet i farà un esforç important per donar suport als municipis i als seus ajuntaments a través, bàsicament, dels pressupostos. Els presentem en el reportatge d'*A fons*, amb les principals línies d'actuació d'aquests números per al 2011, en el que serà l'últim pressupost d'aquest mandat. És un pressupost de 615 milions d'euros, distribuïts fent un èmfasi especial en les polítiques socials i les inversions locals.

De números, també se'n parla en altres seccions de la revista. En l'apartat de *Bones pràctiques* es parla d'una iniciativa pionera i reconeguda amb diversos premis: l'enllumenat públic de l'Estany. Aquest municipi del Bages, de gairebé 400 habitants, ha instal·lat des de fa més d'un any a tot l'enllumenat públic del poble la tecnologia LED de baix consum. Ara fa pocs mesos, a més, el va ampliar a la il·luminació del monestir de Santa Maria. Una aposta econòmica i sostenible, feta per convicció de l'Ajuntament.

Els números també surten en la secció d'*Innovació local*, en què es parla del bon govern i la transparència dels ajuntaments. I a *Ciutadania*, s'explica el nou mapa de carreteres locals, ja que després d'un acord amb la Generalitat de Catalunya, es traspassen a la Diputació 157 quilòmetres de 22 carreteres locals, de manera que aquesta Administració assumeix la titularitat de 1.604 km. Això significa molts quilòmetres de vies locals, de titularitat municipal, que poden passar a ser gestionades per la Diputació de Barcelona i integrades en la seva xarxa local.

Són, totes, iniciatives que tenen a veure amb els números, amb els pressupostos i amb la gestió que se'n fa. Bona gestió per part dels ajuntaments i bona gestió per part de la Diputació de Barcelona, que compleix així, una vegada més, amb l'objectiu d'ajudar els municipis. ■

A FONS

El compromís amb els ajuntaments

Fotografies: European Community, 2010

Amb el pressupost del 2011 es culminen els objectius estratègics del Pla d'actuació del mandat 2008-2011

«El pressupost de la Diputació incideix d'una manera directa en la vida dels 311 municipis i en la de tots i cadascun dels habitants de la província de Barcelona», va dir el diputat d'Hisenda i Recursos Interns de la Diputació de Barcelona, Rafael Roig, en el ple en què es va presentar i aprovar el pressupost per al 2011, amb els vots favorables dels partits que formen el govern (PSC, ICV i ERC), l'absència de CiU i el vot en contra del PP.

El pressupost d'una institució pública és l'eina que recull les polítiques públiques que durant aquell any es portaran a terme. En el cas del de la Diputació de Barcelona el pressupost del 2011 permetrà als municipis barcelonins poder disposar d'una xarxa viària en bones condicions; d'un pla municipal de prevenció d'incendis forestals; d'un servei de teleassistència per als avis que viuen sols; de biblioteques, de pedra o mòbils, per fomentar la lectura, però també fer comunitat; d'oficines on poder atendre, guiar i acompanyar els aturats en la seva recerca de feina; així com, als ajuntaments, obtenir crèdits en condicions immillorables per rehabilitar els casals d'avis o fer noves escoles bressol.

I tot això en un panorama de crisi com l'actual, que afecta també la Diputació però que en cap cas deixarà que es transmeti als municipis. El president de l'ens provincial, Antoni Fogué, ho explica remarcant **«l'esforç fet pel que fa a la reducció de la despesa»** i que, tot i això, aquests comptes **«donen respostes a tres dels objectius de la corporació: mantenir el compromís d'inversió amb els ajuntaments; la prioritització de les polítiques socials i d'estímul a l'ocupació local, i deixar la Diputació en una bona perspectiva de futur gràcies a l'estalvi i la bona gestió, que han permès un nivell d'endeutament raonable»**.

Les prioritats del 2011

El del 2011 és l'últim pressupost del present mandat, amb el qual es culminen els objectius estratègics del Pla d'actuació del mandat 2008-2011, **«cosa que es reflecteix en un aprofundiment de les línies d'eficàcia, eficiència, austeritat i manteniment de l'estabilitat pressupostària ja iniciades en exercicis anteriors i a les quals aquest any se sumen també les línies d'acció que es-**

tableix el Pla de racionalització, estalvi i eficiència 2010-2012, tot mantenint els compromisos d'inversió destinats a les entitats locals adquirits per la corporació», assegura el diputat Roig. En definitiva, a grans trets, això significa que es retallen partides de despesa interna com la de personal o transport, i es consoliden, i fins i tot creixen, les dedicades a la inversió en el territori com el desenvolupament, el manteniment i la millora de vies locals o la caixa de crèdits «complint** —com recorda el diputat Roig— amb un dels principals acords continguts en el Pla de mandat d'haver destinat aquest període més de 250 milions d'euros a les entitats locals per a inversions en el territori».**

El pressupost de la Diputació de Barcelona per al 2011 és de 615 milions d'euros i pel que fa a les polítiques públiques es distribueixen en quatre grans àmbits: Govern Local, Acció Territorial, Acció Ciutadana i Desenvolupament Econòmic i Social.

Pel que fa a Govern Local, al qual es destinaran 64,3 MEUR, es troben actuacions com el finançament municipal d'inversions locals (a través del Programa de crèdit local i la Caixa de Crèdit); l'assistència integral al govern local amb accions de formació i assistència en recursos humans, patrons municipals, protecció de dades, webs locals i tecnologies de la informació en l'àmbit municipal; la comunicació local i les accions de relacions internacionals, amb especial èmfasi en la cooperació al desenvolupament i la cooperació europea.

A Acció Territorial, els 119,5 MEUR es destinaran a accions de mobilitat local, ordenació i gestió del territori,

gestió dels espais naturals, gestió forestal i prevenció d'incendis, gestió ambiental local i el programa de sensibilització i divulgació ambiental.

En altres paraules, els diners s'invertiran en manteniment de la xarxa viària, plans d'accessibilitat i mobilitat, millora dels equipaments públics, actuacions en el patrimoni arquitectònic, gestió dels parcs naturals, programes de mitigació del canvi climàtic i sostenibilitat, avaluació i gestió ambiental.

Més recursos per a les polítiques ciutadanes

Pel que fa a Acció Ciutadana, s'hi destinaran 172,8 MEUR, que s'invertiran en actuacions compreses en els sectors dels municipis educadors, difusió artística, benestar social, cooperació cultural, cooperació esportiva amb el món local, salut pública, joventut, consum, lectura pública i accés al coneixement, polítiques d'igualtat de gènere, patrimoni cultural i diversitat i ciutadania. En conjunt, aquest és l'àmbit de tot el pressupost al qual es destinen més recursos.

En l'àmbit del Desenvolupament Econòmic i Social, els 27,2 MEUR es destinaran a accions d'accés a l'habitatge, turisme, comerç i desenvolupament econòmic. Bàsicament, són actuacions de suport al mercat de treball i al teixit productiu i de desenvolupament econòmic.

Objectius estratègics

Resumint, el pressupost del 2011, de 615 MEUR, dona preeminència a les polítiques socials, les actuacions d'acció ciutadana i les inversions. Per això, el diputat Rafael Roig assegura que «**amb aquest pressupost, la Diputa-**

Es dona preeminència a les polítiques socials, les actuacions d'acció ciutadana i les inversions

Acció Ciutadana

L'àmbit d'Acció Ciutadana és el que té més accions, dotze i, com s'ha dit, és al qual es destinen més recursos, concretament repartits en:

1) Benestar Social (42,8 MEUR)

- Serveis socials municipals, programes d'autonomia personal i atenció a la dependència, les principals accions dels quals són la teleassistència i la Xarxa Local de Serveis d'Atenció Domiciliària.
- El programa d'infants, adolescents i famílies, d'atenció a la drogodependència a través de l'SPOTT, i de la Xarxa Local de Drogodependències.
- Inclusió social i treball comunitari.
- Centre residencial d'estades temporals de Mundet.

2) Lectura pública i accés al coneixement (37,2 MEUR)

Continuar amb el desplegament del sistema regional de lectura pública a través de la xarxa de biblioteques i bibliobussos i el Consorci de Biblioteques de Barcelona.

3) Patrimoni cultural (12,2 MEUR)

Arxius municipals, xarxa de museus locals i patrimoni cultural moble, dinamització del patrimoni cultural i la història local.

4) Difusió artística (20,2 MEUR)

Circuits de la Xarxa d'Espais Escènics Municipals, circuit "Anem a teatre", i l'Institut del Teatre.

5) Cooperació cultural (14,2 MEUR)

Subvencions a les grans entitats culturals com són el Centre de Cultura Contemporània, Casa Caritat, la Fundació Gran Teatre del Liceu, el Teatre Lliure... i les polítiques de cultura popular i tradicional.

6) Polítiques d'igualtat de gènere, diversitat i ciutadania i joventut (15 MEUR)

- Programes de prevenció de la violència de gènere;
- la Xarxa d'Agents Locals d'Igualtat;
- l'Escola de la Dona;
- polítiques de diversitat i immigració, convivència i civisme;
- participació ciutadana;
- usos del temps;
- conciliació;
- serveis de mediació.

7) Salut Pública i Consum (9,1 MEUR)

Promoció i protecció de la salut; polítiques de consum.

8) Municipis Educadors (12,8 MEUR)

Serveis educatius a la petita infància, l'equitat i l'èxit escolar per a tothom i els programes d'educació al llarg de la vida.

9) Cooperació esportiva amb el món local (9,4 MEUR)

Dinamització de l'esport als municipis i equipaments i recerca i els equipaments municipals. ■ E. V.

Cap ajuntament sense el suport de la Diputació

Antoni Fogué
President

ció de Barcelona demostra una vegada més que sap estar a l'altura de les circumstàncies i que sap adaptar els recursos existents a les necessitats del moment, ja que darrere dels números hi ha valors com benestar, proximitat, transparència, sostenibilitat, innovació, eficàcia, eficiència, transversalitat, solidaritat i equitat».

Cal recordar que la major part dels ingressos de la Diputació de Barcelona provenen de les aportacions de l'Estat en concepte de participació en l'IRPF, l'IVA, l'alcohol, el tabac, el carburant, etc.

Enguany, els ingressos de l'Estat són de 519,8 MEUR i representen el 84,5% del total del pressupost per a l'exercici del 2011. I **«cal destacar, tot i els temps de crisi, que es mantenen les inversions territorials, perquè gairebé el 87% de les inversions es dediquen a accions en el territori, o sigui, als municipis, la qual cosa dóna fe de la inequívoca voluntat i de l'esforç que ha fet aquesta Corporació per complir amb un dels objectius bàsics, que no és altre que el foment de la cohesió territorial»**, ressalta el diputat d'Hisenda i Recursos Interns de la Diputació, Rafael Roig.

De fet, recorda Roig, **«si ens limitéssim a rebre transferències de l'Estat i a repartir-les mitjançant subvencions sense afegir res al procés, no crec que la nostra feina estigués tan ben valorada. Les diputacions, i en particular la de Barcelona, fem, doncs, una aportació especial a la política local, la impulsem, la redimensionem, l'equilbrem, li donem valor afegit»** i per això **«ara més que mai, els ajuntaments no poden aturar-se ni deixar de prestar servei a la ciutadania. I ara menys que mai, la Diputació de Barcelona no deixarà cap ajuntament abandonat a la seva sort»**. ■ **Eva Viñals**

La presentació i aprovació del pressupost de la Diputació de Barcelona és un moment important perquè, més enllà dels números, incideix d'una manera directa en la vida dels 311 municipis que formen part de la província de Barcelona i per tant del conjunt de la ciutadania. No és, doncs, una qüestió de tràmit.

La crisi econòmica en la qual estem immersos obliga el conjunt de la societat a viure una de les hores més exigents de la nostra història recent davant la qual, les administracions públiques —com la resta de sectors socials i econòmics del país—, tenim el deure polític i ètic d'estar al costat dels qui més la pateixen.

Penso sincerament que amb aquest pressupost, la Diputació de Barcelona demostra que sap adaptar els recursos existents a les necessitats del moment, ja que al darrere dels números hi ha valors com benestar, proximitat, transparència, sostenibilitat, innovació, eficàcia, eficiència, transversalitat, solidaritat i equitat.

Perquè la feina de la Diputació no és repartir diners via subvencions perquè els ajuntaments prestin aquests serveis de qualitat, sinó aportar valor afegit al procés de transferència de recursos als municipis, abordant el coneixement estratègic del territori, utilitzant economies d'escala i creant xarxes, donant un suport tècnic qualificat i l'assessoria dels nostres professionals, fent avaluació de les polítiques públiques locals i impulsant la innovació.

Ara més que mai, els ajuntaments no poden aturar-se ni deixar de prestar servei a la ciutadania. I ara menys que mai, la Diputació de Barcelona no deixarà cap ajuntament abandonat a la seva sort. Aquest és el nostre compromís. ■

Exposicions que promouen la salut

Fotografíes: Joan Roca de Vilhals

Les exposicions promogudes per l'Àrea de Salut Pública i consum tenen com a objectiu la difusió d'un estil de vida saludable

«Per poder viure una vida plena és “vital” poder gaudir d’una bona salut. Però no sempre som prou conscients que tots tenim una responsabilitat personal per conservar la nostra salut, i que és essencial ser conscients dels riscos que la poden afectar greument» explica el regidor de Salut i Consum de Castelldefels, Ramon Morera.

I és que els hàbits són molt difícils de canviar. Al llarg de la nostra vida anem assimilant una sèrie de costums que influiran en la nostra salut i el nostre benestar. La percepció de la nostra salut no és només l’absència de malalties sinó també un benestar físic, mental i social. Així doncs, mantenir una dieta equilibrada, fer esport amb regularitat, i no fumar ni beure, entre d’altres, són hàbits imprescindibles per aconseguir una bona qualitat de vida.

«Menja bé, tu hi guanyes»; «Cuida’t les dents»; «Treu-li suc a la sexualitat»; «Què pinta la sida», i «Municipis sense fum» són cinc exposicions promogudes per l’Àrea de Salut Pública i Consum de la Diputació de Barcelona que tenen com a objectiu final la promoció de la salut i la difusió d’estils de vida saludables.

Seixanta municipis de la província han acollit aquest 2010 alguna d’aquestes exposicions que pretenen, com explica la diputada de Salut Pública i

Consum de la Diputació, Dolores Gómez, «desenvolupar des del principi hàbits que ens garanteixin bona salut al llarg de la vida. A més, també ens proporcionen una infància plena d’energia, vitalitat, bellesa, intel·ligència i alegria. Aquestes mostres fomenten, de manera didàctica, aquests valors».

«Les exposicions són un recurs pedagògic que es decideix utilitzar com una eina més afegida als tallers educatius, que són el puntal de l’educació per a la salut i, per tant, de la seva promoció», explica Magda Bertran, cap de la Secció de Salut Pública de la Diputació de Barcelona.

Concebudes com una eina educativa, s’exposen generalment en centres educatius de primària i secundària, es programen per a grups escolars i les guien el professorat mateix, al qual es faciliten guies per a la dinamització de la visita. Tot i així, a vegades les exposicions s’ubiquen en centres cívics, culturals, biblioteques... perquè puguin ser visitades lliurement per tota la ciutadania.

La primera exposició, «Què pinta la sida», data de l’any 1995; cada dos anys l’Àrea de Salut Pública ha anat afegint una exposició a la col·lecció per donar cobertura a les temàtiques bàsiques en promoció d’estils de vida saludables: sexualitat, higiene bucodental, tabac i alimentació. Al llarg del temps, les exposicions s’han completat amb més recursos pedagògics (guies, jocs interactius...) per fer-les més útils i efectives.

Els municipis de la província de Barcelona poden gaudir de les exposicions sol·licitant-les a la Unitat de Promoció de la Salut del Servei de Salut Pública, que és la promotora i la gestora de les exposicions; les cessions són per períodes quinzenals prorrogables per petició expressa de l'ajuntament.

Cada exposició sol intal·lar-se de mitjana en dotze o quinze municipis de més de 10.000 habitants cada any; en aquestes poblacions disposen de personal per poder fer la visita seguint els consells de les guies i, en alguns casos molt concrets, hi ha municipis que repeteixen cada any amb alguna exposició específica.

«Però aquest darrer any hi ha hagut un augment de sol·licituds de les exposicions de municipis més petits, on els mateixos docents dinamitzen les exposicions amb l'ajuda de les guies que els acompanyen», explica Magda Bertran. Així, per facilitar

l'accés d'aquestes exposicions a les poblacions més petites, l'Àrea de Salut Pública ha iniciat una prova per dinamitzar l'exposició «Treu-li suc a la sexualitat» amb monitors, que ha estat molt ben acollida per aquests ajuntaments.

I és que **«tot i que la promoció de la salut no és competència municipal obligatòria, entenem que la proximitat al ciutadà de l'ajuntament fa que els seus missatges puguin ser molt més efectius i ajustats a la realitat i necessitats de cada territori, i la Diputació, com a entitat supramunicipal que dóna suport als municipis, ha apostat per les polítiques de promoció de la salut per oferir aquest suport que els municipis necessiten»**, explica Dolores Gómez.

Cinc exposicions per a la promoció de la salut

Adreçada als més petits, l'exposició «Cuida't les dents» té per finalitat pro-

moure una correcta salut bucodental a través d'uns hàbits adequats. Perquè és molt important desenvolupar hàbits d'higiene que ens proporcionen bona salut al llarg de la vida. La mostra s'acompanya d'una guia educativa per poder després treballar a l'aula.

L'exposició interactiva «Menja bé, tu hi guanyes» promou els hàbits alimentaris saludables entre nens i nenes de vuit a dotze anys. Ja que alimentar-se bé també ens garanteix una infància plena d'energia, vitalitat, intel·ligència i alegria: **«Pretén promoure aquests hàbits saludables entre la població infantil però també va adreçada a la població general. Sovint a partir dels nens, els adults també són capaços de modificar els seus hàbits»**, explica el regidor de Benestar Social, Salut Pública i Consum de Manlleu, Joan Carles Rovira.

«Treu-li suc a la sexualitat. Una visió positiva i saludable de la sexualitat»,

La prevenció, i sobretot, l'educació són dos aspectes claus en l'adquisició d'uns bons hàbits

adreçada a adolescents i joves de dotze a setze anys, s'estructura en dues parts: la primera es dirigeix als més joves i incideix en què és la sexualitat, com es viu, la identitat sexual, els mites, els prejudicis... I una segona part, adreçada als joves de catorze a setze anys, que aborda ja els riscos associats a la sexualitat per tal d'afrontar-los d'una manera positiva i afavorir, així, una actitud responsable enfront de la sexualitat.

L'exposició «Què pinta la sida?» va adreçada a joves i adolescents. Té la finalitat de sensibilitzar sobre l'adopció d'actituds positives envers la sida. S'explica què és aquesta malaltia, així com també què es pot fer per prevenir-la. **«L'exposició de la sida de la Diputació de Barcelona, conjuntament amb la feina que es fa als instituts i les iniciatives que promovem des de l'Ajuntament de Castelldefels, pretenen informar-nos i fer-nos conscients que és a les nostres mans re-**

duir els riscos i així tenir les millors oportunitats de salut. La sida segueix sent un risc del qual no podem baixar la guàrdia i les noves generacions han de poder conèixer com gaudir d'una sexualitat sense riscos», remarca el regidor de Salut i Consum de Castelldefels, Ramon Morera.

«Municipis sense fum» és una mostra adreçada als alumnes de secundària i als ciutadans en general, i té com a objectiu promoure una actitud crítica enfront el tabac, retardar l'edat d'inici del consum, així com fomentar l'abandonament de l'hàbit.

Aquestes exposicions són un exemple clar de l'aposta de la Diputació de Barcelona, a través de la seva Àrea de Salut Pública i Consum, per polítiques de promoció de la salut, per això, com explica la diputada Dolores Gómez, **«tenim activitats educatives que suposen la realització de més de mil tallers l'any de promoció de la salut**

en matèries com l'alimentació i la nutrició, la sexualitat, el tabac i l'alcohol, en més 145 municipis de menys de 15.000 habitants; juntament amb les exposicions, els díptics i tríptics de difusió, els quaderns de promoció de la salut mental, els quaderns de sexualitat, a més dels jocs interactius de primers auxilis; aquests elements es posen a l'abast dels municipis de la província», explica Dolores Gómez.

Les societats avançades com la nostra han aconseguit allargar notablement l'esperança de vida de les persones, però sovint pagant el preu de viure els darrers anys en situació de dependència. En aquest sentit, l'adquisició d'uns bons hàbits des de petits és fonamental per tenir una vida sana. L'alimentació i l'exercici físic són pilars fonamentals per al manteniment d'una bona salut. Prevenir, doncs, és la clau, i cal començar per educar, sobretot en els primers anys. ■ **Estrella Barrero**

El Baix Llobregat Nord, de cara a Montserrat

El Baix Llobregat Nord sorgeix amb força a finals dels anys noranta amb la vocació de trobar la seva identitat dins del mapa comarcal. La decreixent influència del sud, la diferència social, paisatgística i un segell propi conformen un territori aïllat de la realitat metropolitana vinculada pel riu.

Les Passions d'Olesa i Esparraguera, la Seat i els vins són signes distintius d'aquesta subcomarca

La causa fonamental del distanciament entre el Baix Llobregat Nord (BLN) i el Sud ha estat la personalitat cultural dels municipis septentrionals, lluny de la realitat industrial i demogràfica de la zona més propera a Barcelona. La majoria de pobles del nord mai s'han resignat a perdre el seu estil davant la pressió de les ciutats de la primera corona. Montserrat ha donat identitat i força als habitants i l'essència vitivinícola de la zona també ha marcat un caràcter amb la denominació d'origen Penedès de fons.

En els darrers vint anys el BLN ha patit un fort creixement demogràfic i del sector serveis, fet que també ha generat un fort desenvolupament urbanístic i industrial. Molts veïns de la zona metropolitana han desembarcat al nord, aprofitant la bombolla immobiliària i l'autovia A-2 que connecta amb Barcelona. La crisi, l'atur i la immigració també hi han deixat petjada.

8 municipis i un riu

Actualment el BLN està format pels municipis de Collbató, Esparraguera, Olesa de Montserrat, Abrera, Sant Esteve Sesevires, Martorell, Castellví de Rosanes i Sant Andreu de la Barca, essent aquest darrer l'únic que pertany a la recentment reconstituïda Àrea Metropolitana de Barcelona.

Martorell sempre ha exercit la capitalitat oficial amb els serveis comarcals de sanitat, seguretat, educació, justícia, transport ferroviari... La creixent transformació de Sant Andreu de la Barca en els darrers anys i la seva ambició política han qüestionat en algun moment la capitalitat, però mai no s'ha fet cap pas endavant per conquerir-la.

El vessant cultural del BLN l'ha liderat en els darrers temps Esparraguera, reconeguda l'any 2005 com la Capital de la Cultura Catalana. Juntament amb Olesa de Montserrat són les dues factories teatrals, amb les Passions, d'un gran planter de professionals que any darrere any busquen noves fórmules per mantenir el nombre d'espectadors.

El pas del quart cinturó que enllaçarà el Vallès amb el Penedès rehabilitarà un dèficit històric i obrirà el trànsit a una nova via necessària, malgrat que molts ciutadans, grups eco-

logistes i partits polítics lluitin per evitar l'impacte del traçat, un cop assumida la implantació.

En l'àmbit polític, fent honor al tarannà de la zona sud, històricament els partits d'esquerres han governat a tots els pobles menys a Martorell, amb vot conservador. Una cohabitació difícil per impulsar aquest sector de la comarca amb la unitat que cal per avançar plegats.

Comarca pròpia des del 1924

La comarca del Baix Llobregat Nord es proposa per primera vegada en el Pla d'organització agrària de J. Rendé (1924). També apareix com a comarca en el Pla general d'ordenació de la província de Barcelona (1959) i com a zona urbanística en el Plan director de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (1966).

Històricament és cruïlla de camins entre el Vallès, el Bages, el Penedès i l'Anoia, a uns 25 minuts de Terrassa, Manresa, Vilafranca i Igualada. Barcelona també es troba a la mateixa distància i temps.

En la consulta dels municipis realitzada l'any 1987, els ajuntaments ja van reclamar la creació de la comarca del Baix Llobregat Nord o Montserrat. Segons l'informe Roca sobre la revisió de l'organització territorial de l'any 2000, a més dels vuit municipis actuals, n'integrava d'altres com Sant Llorenç d'Hortons, Gelida, Castellbisbal, Piera, Masquefa i els Hostalets de Pierola.

Indústria automobilística

La davallada de la indústria tèxtil va donar pas a un escenari molt lligat a l'automoció. La fàbrica de Seat, la més gran de Catalunya amb més de 12.000 treballadors, és un dels referents productius a tot l'Estat. La construcció de la nova planta i les recentment inaugurades oficines confirmen la seva consolidació en el territori, mantenint l'ampli parc de proveïdors que generen molts llocs de treball.

L'impacte de la crisi no ha passat sense conseqüències. Els expedients de regulació d'ocupació són permanents a Seat i els reajustaments d'empreses també, com el trasllat de l'aparell directiu i administratiu de Solvay a la instal·lació de

La Passió d'Esparreguera a la turbina del Museu de la Colònia Sedó i vinya de la DO Penedès (Montserrat al fons)

Martorell. Flex i Elbasa són dues de les indústries que han caigut pel camí, junt amb un gran nombre de pimes.

En el cantó positiu, s'espera amb desig la fabricació de l'Audi Q3. El nova central de Chupa-Chups a Sant Esteve i l'obertura d'importants centres logístics de Caprabo i Mercadona a Abrera són un flaire d'aire fresc. Aquest darrer municipi és un dels noms que sona per al desembarcament a Europa de la marca xinesa de vehicles Chery.

Terra de vins, caves i oli

El Baix Llobregat Nord compta amb una tradició vitivinícola important, molt lligada a la denominació d'origen Penedès, estesa també en aquesta zona. Destaquen els vins i caves de la Masia Bach, Roger Goulart, Canals i Canals, Puig Munts, Ca n'Estruch i Can Garrigosa.

L'enoturisme és un dels potencials de futur amb la creació de noves fórmules que promoguin la zona per les terres de la denominació d'origen Penedès. Darrerament, els mateixos municipis han sol·licitat ampliar-ne l'abast per incorporar-se als nous reptes de futur.

El cultiu de l'olivera ha estat de sempre molt lligat a la vida d'Olesa i la producció d'oli autòcton de notables qualitats dietètiques i farmacològiques ha desembocat en la creació de la varietat palomar o olesana.

10% d'immigració i 13,9% d'atur

L'impacte de la immigració ha estat important en el BLN. Segons l'informe de gestió de la immigració realitzat per l'Observatori Comarcal del Baix Llobregat, es compta amb un 10% de persones d'altres països. L'origen més important és d'Amèrica del Sud (37%), el continent africà (26%) i de la Unió Europea (24%). Martorell compta amb un 19% d'immigrants, la resta de pobles se situen al voltant de la mitjana comarcal. Pel que fa al nombre d'aturats, l'informe mensual de l'Observatori Comarcal del Baix Llobregat apunta que l'índex de persones a l'atur, el passat mes de setembre, era del 13,9%, per sota de l'índex estatal situat al 17,1% i del català, ubicat en el 14,1%. Olesa de Montserrat encapçala la llista de pobles amb més persones sense feina, amb el 17,4%.

David contra Goliat

El Baix Llobregat Nord de sempre ha estat un territori amb energia per defensar la seva idiosincràsia enfront el sud. La lluita constant per no perdre la identitat l'han fet musculós, amb empena i iniciativa, sense arrugar-se per la potència del rival.

Amb diferents recursos i enginy ha sabut crear el seu hàbitat singular que un dia o altre espera consolidar oficialment i administrativament. La seva assignatura pendent és el reconeixement del seu espai propi per les institucions i reivindica el seu dret a decidir. ■ Quim Sitjà

El Baix Llobregat Nord, poble a poble

Collbató és el municipi més plàstic a la falda de Montserrat, però el més fràgil pel que fa la seva situació econòmica, ja que està mancat d'indústries i té una important població de segona residència. Obert al parc natural, disposa d'un ampli ventall turístic amb el nucli antic, les coves del Salnitre i les rutes a l'entorn de la muntanya. La plataforma Salvem Montserrat és molt activa en la defensa del territori natural.

Esparreguera té el segon campanar més alt de Catalunya i el Museu de la Colònia Sedó amb la turbina més gran d'Europa. La població està molt lligada a l'activitat teatral amb *La Passió* i el Festival Lola. La manca d'indústria ha estat sempre una de les seves debilitats, però ha evitat l'impacte paisatgístic, malgrat les graveres. El vi de Ca n'Estruch i l'empresa que el distribueix són exemples del lligam entre el present i el passat.

Olesa de Montserrat està situada al cantó est del riu Llobregat. L'esport ha estat un dels vessants més importants, amb equips a primera línia en futbol, bàsquet, ping-pong i hoquei. És una població amb molta tradició de teatre amateur i també compta amb les escenificacions de *La Passió*. Sota la influència del Vallès Occidental, Terrassa és un dels seus referents. El Molí d'Oli i la Torre del Relotge són dos punts clau per visitar.

Martorell és el municipi on històricament s'ha instal·lat la indústria. La seva accessibilitat des dels diferents punts de la geografia l'han convertit, des del pont del Diable, en cruïlla de camins. El museu l'Enrajolada, els esgrafiats i la fundació Francesc Pujols són aspectes culturals que cal destacar. En permanent creixement, la cohesió entre la vila i els barris és una de les assignatures pendents. La producció del cava i el vi Puig Munts arrelen amb la denominació d'origen Penedès.

Sant Esteve Sesrovires és una de les poblacions que més

s'ha transformat darrerament. La implantació industrial als afores l'han convertit en un poble amb bons recursos econòmics. L'expansió urbanística del camp de golf és un exemple del final de la bombolla immobiliària. Compta amb una curiosa església amb dos campanars i el Centre Penitenciari Brians. El Torneig Internacional d'Handbol és el més reconegut de l'Estat i les caves Roger Goulart i Masia Bach són dues parades obligades.

Abrera és l'exemple de l'impacte del progrés. Les primeres immigracions dels anys seixanta van obrir el Rebato, antic camí ral, a barris amb una alta densitat demogràfica. La darrera fuetada ha estat el pas del quart cinturó, però la proximitat a Seat li ha generat la instal·lació de nombroses empreses de proveïdors i serveis. La visita de l'església romànica de Sant Pere és un dels seus atractius i el tast del vi de Cal Garrigosa un bon acabar.

Castellví de Rosanes és el municipi més petit de la zona, al sector septentrional del massís de l'Ordal. Disposava d'un terme amb una gran massa forestal. Dividit en tres grans seccions entre el nucli històric, el barri del Taió i el de Can Sunyer, lluita per mantenir els equilibris entre les parts. D'arrelament vitivinícola, destaca la presència de les caves Canals Canals i l'inexcusable visita del seu museu. En el terreny patrimonial cal tenir en compte el convent de Miralles i les restes del castell de Sant Jaume.

Sant Andreu de la Barca és un dels pobles amb més transformació urbana dels darrers anys. La renovació de l'antiga N-II, el barri del Palau o el soterrament dels FGC, el col·loquen en una bona posició per al futur. Els fluxos migratoris dels seixanta han marcat el seu tarannà, més proper al sud que al nord. Capdavanter en les polítiques sanitàries, acull una gran caserna de la Guàrdia Civil. La ruta per les construccions modernistes com la Casa Pedemonte és una obligació. ■ **Q. S.**

Està d'acord amb les mesures sobre l'endeutament dels ens locals que s'aplicaran a partir de l'1 de gener?

Els ajuntaments que tinguin un nivell d'endeutament inferior al 75 % del seu pressupost es podran endeutar durant el 2011 fins a aquest percentatge. En referència als pressupostos generals per al 2011 es va introduir una modificació del decret de mesures de contenció del dèficit aprovada al maig, de manera que els ajuntaments es podran endeutar fins al nivell que es fixi.

Així, els ens locals no han d'aturar la inversió perquè poden abordar inversions que vénen suportades per la capacitat de crèdit i que en molts casos estan cofinançades per la Comunitat Europea. Un nou escenari, en el context actual de crisi econòmica, en què els consistoris podran encarar el 2011 d'una manera més senzilla i sense que les hisendes locals es trobin sota la tensió dels darrers dos anys.

Xavier González
Alcalde de
la Palma de Cervelló

Hi ha diversos motius per entendre la discrepància que molts alcaldes podem tenir davant la prohibició de concertar operacions de crèdit.

En primer lloc, considero que no som els municipis, sinó l'Estat i les comunitats autònomes, els principals responsables del dèficit públic. En segon lloc, cal destacar que no tots els ajuntaments tenen la mateixa situació financera. Molts han gestionat amb cura i prudència la seva economia i poden assumir nous endeutaments, mentre que aquells que passen per dificultats ja es troben sotmesos a les autoritzacions de la Generalitat. Per últim, crec que aquesta mesura no s'acompanya d'un nou model de finançament local, reclamat des de sempre, que garanteixi la suficiència econòmica dels municipis que ja defineix la Constitució.

Caldria puntualitzar que els ajuntaments, a diferència d'altres administracions, no s'endeuten per fer front a despesa corrent, sinó només per a inversions, que han donat lloc i expliquen la radical i profunda transformació dels pobles. Cal recordar, a més, que aquestes inversions suposen complir de forma supletòria el que seria obligació d'altres administracions d'àmbit superior. Prohibir l'endeutament municipal de la manera en què es pretén fer empitjorarà la qualitat de vida dels ciutadans, ja que limitarà les accions dels governs locals, que són l'Administració de proximitat, la que proporciona el servei més immediat. Considero que el Reial decret llei 8/2010 del 20 de maig de 2010, en primer lloc no tindrà uns efectes significatius sobre el dèficit públic i en segon lloc limitarà i afectarà greument la gestió, ja no sols de les competències, sinó també de les incumbències, dels ajuntaments. ■

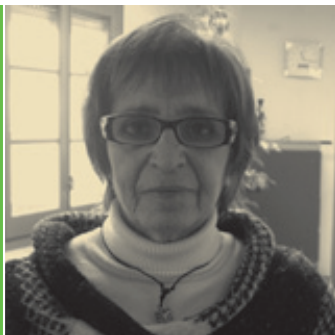
Josep Rafart Cortés

Alcalde de
Sant Fruitós de Bages

La gestió econòmica dels govern locals hauria de disposar d'uns graus d'autonomia d'acord amb la seva situació real. Possiblement, no era el més desitjable el grau de "llibertat" existent fins ara i que ha provocat multiplicitat de situacions: des d'ajuntaments que amb un rigor estricte han gestionat la qüestió econòmica fins a situacions greus de desbordament de l'endeutament que pateixen una manca de previsió i que, fins i tot en alguns casos, excedeixen la pròpia responsabilitat professional. Això ha fet prendre consciència de la difícil situació d'alguns ajuntaments i, sobretot, de l'agreujament futur en el cas de continuar amb la mateixa dinàmica. No és just que, des d'una instància superior, es negui qualsevol endeutament posterior a tothom o s'assenyali, discrecionalment, la barrera del 75% d'endeutament actual, sense considerar altres opcions com diverses forquilles d'endeutament o tenir en compte el romanent un cop feta la liquidació del 2010. ■

Conxita Vernis i Burés
Alcaldesa d'Orís

Si bé Orís té l'economia sanejada, no considero adequades les mesures que inclou el Reial decret 8/2010. Rebaixar el percentatge d'endeutament als ajuntaments sense distinció crec que és un error. Això perjudica tirar endavant les inversions previstes pel fet de no poder acabar-les mitjançant el crèdit necessari, malgrat que, com sembla, els ajuntaments amb un endeutament inferior al 75 % dels ingressos liquidats en l'últim exercici en podran concertar. És més greu encara haver de cancel·lar les operacions de crèdit a curt termini, 31 de desembre. S'hauria d'haver distingit entre operacions corrents o d'inversions. És conegut de tothom el retard en el cobrament de les subvencions provinents de les administracions superiors, la qual cosa suposarà un greu problema per a la tresoreria dels ajuntaments. Aquestes mesures, juntament amb les que introdueix la Llei de la morositat, crearan greus problemes als ajuntaments que han efectuat inversions via subvenció. Orís no es veurà afectat, fet que no suposa qüestionar que s'adoptin mesures sense la consulta prèvia als ajuntaments, de manera especial als més grans. ■

Glòria Matas

Alcaldesa de
Torrelles de Llobregat

La situació econòmica actual requereix, sense cap dubte, aplicar mesures, tot i que algunes, com les referides a l'endeutament dels municipis o la protecció social dels desocupats, les titllaria d'inapropiades. Cal parlar de justícia, en aquesta ocasió. Les mesures que entren en vigor al gener signifiquen un canvi radical de les regles del joc, cosa que situa l'Administració local en una posició gairebé kafkiana, en un cul-de-sac, quan hauria de ser a la inversa: cal donar un cop de mà per reduir el dèficit en despesa corrent i poder assumir les inversions pendents (cosa que suposaria, també, una ajuda a les empreses).

En concret, les mesures prohibeixen concretar qualsevol tipus de crèdit. Es tracta d'una decisió absoluta, que no autoritza un crèdit ni tan sols amb un pla de sanejament aprovat per la Generalitat, com fins ara. La postura dels ajuntaments és, doncs, inviable econòmicament. No podem respondre als deutes de pagament pendents si no recorrem a nous crèdits i, per tant, hi ha el perill que els ens locals quedin atrapats. A més, aquesta situació es torna absurda si posem sobre la taula la llei de morositat, cada cop més limitadora en els terminis de pagament.

Quant a ajudes socials, com l'adreçada a persones desocupades sense prestació d'atur, la seva desaparició també repercuteix indirectament en els ajuntaments. Aquestes actuacions augmenten la pressió assistencial sobre els consistoris, i la demanda d'ajudes directes per part dels ciutadans.

En definitiva, cal més protecció cap als ens locals i no oblidar que som la primera porta per als ciutadans a l'Administració. Per tant, defenso una nova llei de finançament municipal, que s'ajusti a les despeses i responsabilitats reals dels ajuntaments, l'Administració més propera a les persones i a la qual s'exigeixen més serveis. ■

L'ENTREVISTA

Jordi Font: «L'Institut del Teatre pot ser el laboratori conceptual permanent sobre la pràctica escènica del país»

Fotografies: Oscar Giralt

Jordi Font (Barcelona, 1949) té una dilatada trajectòria en gestió cultural. Secretari de Cultura del PSC fins al 1996, l'any 1985 va ser un dels impulsors del Pacte Cultural. A la Diputació, ha estat coordinador de Cultura (1984-99), des d'on va impulsar la creació del Centre d'Estudis i Recursos Culturals, l'Oficina de Difusió Artística, la modernització de la Xarxa de Biblioteques Municipals i els traspassos de la Biblioteca de Catalunya, el Museu Arqueològic i les ruïnes d'Empúries.

Essent comissionat de la Presidència de la Diputació per a Afers Culturals, va impulsar la xarxa iberoamericana Interlocal de regidors de Cultura, el Fòrum Metropolità de la Cultura i va rebre l'encàrrec de reconduir un Institut del Teatre (IT) en ple creixement i replantejament docent. Amb un bagatge ja de vuit anys, encara el centenari d'aquesta institució estratègica per a les arts escèniques catalanes.

Ara farà vuit anys que ets al capdavant de l'IT. Què t'hi va dur?

Havia mort sobtadament l'anterior director general, l'amic Josep Montanyès, i l'IT vivia una forta crisi, amb dos sectors enfrontats. Em van fer el mateix encàrrec que a ell, tractar d'establir ponts de diàleg i arreglar allò que no funcionava. La idea era estar-hi sis mesos, però mentre preparava el procés d'elecció del nou director general, que és en part electe i en part designat, gent significativa de faccions diferents em va

arribar, s'estaven elaborant els primers esborranys de la Llei orgànica d'educació (LOE) i m'hi vaig implicar a fons, perquè aleshores s'estava plantejant erròniament: s'anava cap a la «cotilla universitària» i des de l'IT consideràvem que aquests estudis necessiten condicions especials per poder sobreviure (contractació de professionals en exercici, ràtios baixes de professor-alumne, equips tècnics...). Aquest trajecte, en què l'IT ha tingut un paper central d'interlocució amb el ministeri d'Educació, on no han mancat els desencontres, l'hem fet acompanyats de la resta d'escoles d'ensenyaments artístics de l'Estat. En aquests moments és vigent un marc específic per als ensenyaments artístics superiors que els fa subjectes de ple dret de l'Espai Europeu d'Educació Superior com els universitaris. Enguany estem implantant el primer curs, tant en art dramàtic com en dansa.

Recentment vàreu signar un acord amb el Departament d'Educació.

Amb el Departament d'Educació tenim una relació que ve de lluny, perquè és l'autoritat que ens regula directament.

«El conglomerat d'escoles que acull l'IT abarateix costos i fa possibles sinergies: el veïnatge no suma, sinó que multiplica»

plantejar, per separat, que continués per completar el procés de renovació iniciat. En veure aquesta coincidència, i d'acord amb el president de la Diputació, m'hi vaig postular.

En l'àmbit professional, han estat satisfactoris aquests anys?

Molt. És un camp que coneixia indirectament, des de la perspectiva de les polítiques culturals, però no des de la complexitat de l'IT com a institució ni de les polítiques educatives, i m'hi vaig immers. La gent del teatre i de la dansa és sensible i sovint impulsiva, però també molt generosa, com no podia ser d'altra manera en gent que ha escollit aquesta professió. Hi he tingut una relació molt franca, molt oberta, que m'ha permès desbloquejar diversos temes. Quan hi vaig

Des que l'IT té l'actual format, la Generalitat es va vincular de seguida a l'Escola d'Ensenyament Secundari i Artístic/Conservatori Professional de Dansa (EESA/CPD), únic centre d'Espanya que integra en un mateix currículum els estudis de grau professional de dansa amb l'ESO. És una experiència pilot que està evolucionant molt favorablement. El departament no està implicat, però, en el manteniment de la resta de centres de l'IT. El conveni que el conseller Maragall i el president Fogué van signar al maig recull els acords previs amb l'EESA/CPD i estén la col·laboració a tots els àmbits docents de la casa, especialment als dos ensenyaments superiors, que són les escoles nacionals de teatre i de dansa de Catalunya. Esperem que es tradueixi aviat en resultats tangibles.

«La vinculació entre l'escola nacional i el teatre nacional és essencial»

Has esmentat la complexitat docent de l'IT. Una institució d'aquesta envergadura és única dins del panorama educatiu?

Hi ha altres llocs on coincideixen més d'una escola, però com a gran centre de les arts escèniques és bastant únic, sobretot per la diversitat dels seus ingredients: hi ha una Escola Superior d'Art Dramàtic (ESAD) i un Conservatori Superior de Dansa (CSD), equivalents a facultats universitàries; d'altra banda, hi ha la ja esmentada Escola d'Ensenyament Secundari i Artístic/Conservatori Professional de Dansa (EESA/CPD), centre integrat, i l'Escola Superior de Tècniques de les Arts de l'Espectacle (ESTAE), que ofereix estudis no reglats però que tenen el format d'un cicle superior de formació professional, amb uns currículums elaborats segons programes europeus.

A part d'aquestes quatre escoles, encara dins del terreny docent, tenim IT Dansa, una companyia que ofereix estudis d'aprofundiment per als alumnes de l'EESA/CPD que més prometen, becant-los durant dos anys. Val a dir que, en acabar, ens els prenen de les mans, van a parar a les principals companyies europees. I, entre altres iniciatives de postgrau, tenim un Màster d'Estudis Teatral, concertat amb la Universitat Autònoma de Barcelona, la Pompeu Fabra i la Politècnica i que condueix al Doctorat en Arts Escèniques. Així mateix, disposem del Centre de Documentació i Museu de les Arts Escèniques (MAE), l'autèntic tresor de la casa que conté un fons de l'escena catalana de totes les èpoques. Està en condicions de conservació i catalogació impecables, i és accessible a tots els estudiosos interessats, ja que en bona part els seus fons digitalitzats són accessibles a través d'Internet. En aquest sentit, però, tenim una assignatura pendent: disposar d'una exposició permanent del fons museístic oberta al públic en general, una exposició que ofereixi un cert discurs sobre l'escena catalana i universal. N'estem parlant. Tot aquest conglomerat podria existir de forma dispersa, però junt abarateix substancialment els costos i fa possibles sinergies: el veïnatge no suma, sinó que multiplica.

Quins són els vincles amb altres institucions i amb la resta de la societat?

En el seu origen, l'IT va ser un revulsiu per a l'escena cata-

lana, una plataforma de modernització. Aquest paper el va tornar a fer en els anys setanta, quan tot estava per normalitzar. D'aquí sorgeix el que ha estat la professió els anys següents. Ara fa també un important paper, però, per sort, no el d'abans, ja que hi ha institucions que tenen aquesta missió. És imprescindible, tanmateix –i l'IT ho ha de promoure–, contrastar la pràctica teatral amb rutines permanents de reflexió, de teorització sobre el paper del teatre en la societat actual. L'IT és una institució en condicions de ser aquest laboratori conceptual permanent sobre la pràctica escènica al nostre país. És una necessitat estratègica. També hi haurien de contribuir els grans teatres, però estan atrapats en el dia a dia i la necessitat d'omplir.

D'altra banda, estem considerant amb especial interès les noves professions al voltant del fet escènic. Qui ha estudiat dansa o teatre no només és apte per pujar a l'escenari, que no és una ocupació permanent. Per això és important treballar en nous jaciments d'ocupació: pedagogia, museística, tasques socials o terapèutiques són aplicacions no convencionals i que donen sortida als titulats. Com a institució docent tenim responsabilitat en el seguiment de la inserció dels nostres graduats, i ho fem des de vies diverses: el programa T6 amb el Teatre Nacional de Catalunya (TNC) i els assaigs oberts al Teatre Lliure promouen la captació de joves valors. També hem de tancar amb el TNC un acord perquè cada dos anys es posi en escena una peça amb una companyia formada per graduats de l'IT provinents d'un càsting de les tres últimes promocions. Crec que la vinculació entre l'escola nacional i el teatre nacional és essencial.

Teniu dos centres territorials, Vic i Terrassa. Una altra manera d'arribar al territori és el conveni que recentment heu establert amb la Xarxa Audiovisual Local (XAL) per difondre els tallers de teatre per televisió.

Efectivament, a Terrassa hi tenim l'ESTAE, l'Escola de Tècniques de les Arts de l'Espectacle, i a Vic s'està impartint Postgrau en Teatre i Pedagogia i hi estem impulsant una residència de companyies, que facilita als graduats, per un període de sis mesos, l'equipament necessari perquè puguin produir un espectacle i explotar-lo.

L'IT és una factoria de producció d'espectacles explosiva i desmesurada. Ho és per exigències docents: arribem a produir una seixantena de tallers l'any, d'una categoria gairebé professional però que no es poden explotar comercialment. Ara estem tractant d'enregistrar i emetre aquests tallers mitjançant l'acord amb la XAL.

També en relació amb el territori, estem oferint als ajuntaments les produccions de quart curs, perquè els millors graduats en abandonar l'escola puguin explotar-los comercialment. És una oferta de primera magnitud, de formats molt diferents, però encara hi ha poc coneixement de la qualitat dels productes i dels avantatges econòmics que comporten.

Com et plantejes el centenari?

El que tenim entre mans inclou molts àmbits, entre ells presència en el territori a través de la xarxa d'espais escènics municipals. En el terreny de la recerca i del pensament, es tractaria de promoure un programa integrat per una àgora o congrés internacional de teatre i per reunions de xarxes a les quals pertanyen les diferents escoles. L'Ajuntament de Bar-

celona, amb motiu del centenari de l'IT, ha anunciat que declararà el 2013 «Any del Teatre» a la ciutat.

L'Institut del Teatre és un servei impropï?

La Diputació de Barcelona va declarar-lo «servei propi», ja que es va proposar concertar-lo amb la Generalitat i aquesta no ho va acceptar. Declarar-lo servei impropï hauria estat posar-lo en una situació de ralenti. És evident que és un servei nacional, impropï, però d'una importància estratègica cabdal que no permet vacil·lacions. Crec que el conveni que hem formalitzat amb el Departament d'Educació apunta cap a la coresponsabilització clara per part de la Generalitat, no només com a autoritat reguladora sinó implicada en el funcionament i en els costos.

Podria canviar aquesta implicació arran del nou escenari polític?

Crec que no, perquè són compromisos institucionals. A més és obvi que es tracta d'un servei nacional. En aquest sentit hauria de ser fàcil desenvolupar l'acord en una línia constructiva i útil per a les arts escèniques. ■ **Enric Monné i Camps**

Carreteres, el compromís amb el territori i les persones

Fogué: «Ara tenim clares les competències i els recursos que aporta tant la Generalitat com la Diputació mateixa»

La Diputació de Barcelona i la Generalitat de Catalunya han signat dos convenis a través dels quals es retorna, com diu la Llei del 2009, la titularitat de més de 1.600 quilòmetres de carreteres locals a la corporació provincial, estableixen els recursos que ambdues administracions aportaran en 15 anys i el protocol d'actuació. Amb la seguretat viària com a prioritat i una gestió que doni resposta als usos socials que avui tenen lloc en aquestes infraestructures, la Diputació de Barcelona veu reforçat el seu compromís amb el territori i amb les persones.

«Amb aquests acords s'acaba la incertesa dels darrers anys, de manera que la Diputació assumeix de nou la titularitat de les carreteres locals amb els recursos corresponents. Ara tenim clares les competències i els recursos que aporta tant la Generalitat com la Diputació mateixa», així s'expressava el president de la Diputació de Barcelona, Antoni Fogué, en l'acte de signatura dels dos convenis entre Generalitat de Catalunya i la corporació provincial, que formalment estableixen el traspàs de la titularitat de la xarxa de carreteres locals a la Diputació, el protocol d'actuació i el finançament conjunt d'ambdues administracions.

En la mateixa línia, Fogué va destacar la **«coresponsabilitat institucional entre la Generalitat i la Diputació. No volem competir ni duplicar esforços. Volem treballar per millorar i ser eficaços»**, va afirmar el president de la Diputació.

Aquest acte, que va tenir lloc el passat 4 de novembre, és la culminació d'un procés iniciat amb la modificació de la Llei de carreteres, aprovada l'any 2008, que clarifica la tipologia de la xarxa viària catalana, definint tres tipus de carreteres: la xarxa bàsica, la xarxa comarcal i la xarxa local. La Llei clarifica també que les dues primeres xarxes seran de titularitat de la Generalitat de Catalunya i la xarxa local de les respectives diputacions.

La Llei també preveu els anomenats plans zonals, la redacció dels quals recau en les diputacions, que aprovarà la Generalitat, i que permetran planificar la xarxa de carreteres locals i incorporar a aquesta camins d'ús intermunicipals que, pel seu volum de trànsit o per la importància territorial, passaran a tenir la consideració de carretera local.

Pel que fa als acords econòmics, aquests es concreten en una inversió total de 381 milions d'euros en 15 anys, que

El model integral de Diputació inclou les condicions de seguretat i accessibilitat i la convivència entre trànsit i vianants

es divideixen en 300 MEUR per a la inversió en la xarxa local i 81 MEUR per a millores en vials locals de titularitat municipal. Aquesta inversió serà aportada al 50 % per ambdues administracions i s'elaborarà un pla d'actuació anual per tal de planificar les obres a executar.

Nou escenari, nou compromís

El nou escenari comporta, com explica la diputada d'Infraestructures, Anna Hernández, «**El desenvolupament i el compromís amb un model de gestió que ja veníem dibuixant, que té en compte els nous usos i les noves necessitats del territori i de les persones**». «**Les carreteres locals s'han convertit en carrers que uneixen nuclis urbans, carrers per on circulen els diferents sistemes de transport, que concentren equipaments i habitatges al seu entorn, generant una progressiva humanització de les carreteres.**»

Per al desenvolupament d'aquest model, l'Àrea d'Infraestructures, Urbanisme i Habitatge ha iniciat ja el procés definint tres eixos en la planificació de la millora i la seguretat viària, la millora de les infraestructures i la planificació de la transformació dels camins municipals en carreteres locals, seguint un model integrat en el territori i l'entorn urbà i fent-ho de manera coordinada amb les altres administracions, especialment amb els ajuntaments.

¿Però com és, com actua i quina pressió suporta la xarxa de carreteres locals de la demarcació de Barcelona? Es tracta de més de 1.600 quilòmetres que suporten una mitjana de 500.000 vehicle/dia, que donen accés a 353 nuclis de població, 437 polígons industrials i 21 espais protegits. Una extensa activitat multiusos que es comparteix amb diferents mitjans de transport: vehicles privats, transport públic —212 línies amb 727 parades—, ciclistes, vianants...

Innovació i gestió integral

El nou enfocament, doncs, es contempla des d'una perspectiva innovadora i integral que té cinc grans dimensions:

una xarxa ordenadora del territori, connectada amb la resta del sistema viari, integrada i potenciadora de l'entorn, útil per a tots els seus usuaris i una xarxa coordinada amb la resta d'administracions.

Cinc dimensions que responen a un criteri innovador en el qual s'integren de manera sinèrgica els diferents objectius: transparència, capacitat d'implicar els agents afectats i impuls dels models de desenvolupament sostenible.

De fet, la Llei i els acords signats amb la Generalitat vénen a reforçar aquest enfocament que es concreta en actuacions dirigides a millorar les estructures i a les millores funcionals.

Com a millores estructurals s'entenen actuacions com ara l'eixamplament de les carreteres i la millora de les actuals insuficiències de traçat, la millora dels ponts o el condicionament de les interseccions.

En les millores funcionals la llista és extensa i van des de l'adaptació de la travessera en l'espai urbà a la implantació i condicionament d'itineraris per a vianants, passant pel suport al transport públic del viatger i incloent la millora de les parades d'autobusos, fent-les més confortables, accessibles i segures.

També en l'àmbit de les millores funcionals, es tracta de garantir unes condicions de la seguretat i comoditat de tots els usuaris, cercant la convivència entre el trànsit de pas i el local, i d'aquests dos amb els vianants.

Es tanca, doncs, tot un procés i se n'inicia un de nou que la Llei avala, que compta amb els recursos i que, com expressa la diputada d'Infraestructures, Anna Hernández, ha de respondre a «**un canvi d'època i de cicle**» en què calen «**nous models de gestió més inclusius, més sostenibles, més sòlids, més estructurals i més participatius, per respondre millor als nous reptes socials**». ■

Ethel Paricio

• Punt de vista

La carretera local al servei del territori

Ignacio Español Echániz
doctor en Enginyeria de Camins

Recentment, els municipis de Barcelona han vist desenvolupar els seus territoris sobre un model dispers. Àrees de gran rellevància social i econòmica, com els nuclis urbans tradicionals i les urbanitzacions de baixa densitat, on els llocs de treball i els serveis es troben separats per àmplies distàncies que els ciutadans han de recórrer quotidianament per desplaçar-se entre elles. Aquesta mobilitat local s'ha convertit en un element clau de la governança del territori, ja que servir amb eficàcia aquests desplaçaments locals és clau per poder gaudir dels equipaments i serveis que ofereix el territori. L'economia local i la qualitat de vida depenen en gran mesura del servei que presta aquesta singular xarxa capil·lar.

Sense ser tan vistoses com les grans autopistes, les carreteres locals són projectes d'enginyeria molt ambiciosos que conjuguen exigències molt diverses i les resolen amb la discreció i mesura que requereixen els sensibles entorns on es troben. El trànsit quotidià, de proximitat i estratègic al qual serveixen és molt exigent tant en termes de seguretat vial com d'expectatives de recorregut. Així, la xarxa local de carreteres pot ser alhora la base del sistema, ha d'afavorir els mitjans de transport més sostenibles, col·laborant amb la promoció del transport col·lectiu, els accessos de vianants i de la bicicleta, i coordinant-se adequadament amb l'oferta d'altres mitjans de transport (ferrocarril, metro regional). Molts dels trams d'aquestes carreteres discorren per àrees residencials sensibles d'alta naturalitat, i s'ha de fer compatible el servei al trànsit amb l'habitabilitat d'aquests entorns. La seva ordenació i el seu disseny multifuncional són estratègics per garantir una adequada oferta d'accessibilitat als moviments quotidians de les persones i als petits i grans negocis, i un bon servei ciutadà i al seu entorn. ■

INNOVACIÓ LOCAL

Responsabilització i transparència en la gestió pública

Foto: Servei de Premsa

La transparència només pot ser efectiva si s'acompanya d'anàlisi i informació complementària

Un corrent ineludible força els governs i les administracions públiques a atendre la reclamació d'una major transparència. La nostra opinió és que la comprensió d'aquest fenomen i les reaccions que genera són força complexes i que se sol actuar més aviat de manera reactiva i per mimetisme amb els més avançats que no pas amb un convenciment clar i amb una estratègia precisa.

Podem admetre que la transparència és bona per se i que, com a tal, no té límits. Però, acte seguit valorarem els costos de posada a disposició de la informació, valorarem els impactes i els riscos d'aquesta opció i, segurament, revisarem les nostres conviccions i admetrem la transparència com un valor, però la conceptualitzarem també com una política. I, com a tal, definirem les seves finalitats i les seves estratègies d'implementació, establirem prioritats en el rang de polítiques en competència i, com a resultat, li assignarem uns recursos que, òbviament, no poden ser il·limitats.

Hi ha diversos elements que conflueixen en aquesta apel·lació inexorable a la transparència. En destacarem quatre:

1. La consideració de la informació i del coneixement com a béns susceptibles de ser alliberats, reelaborats i difosos, intercanviats o comercialitzats, genera pressions per obtenir dades fins ara restringides a la utilitat directa de processos administratius de cadascuna de les administracions.
2. La visió d'una ciutadania cada cop més allunyada de les institucions democràtiques i desinteressada pels afers públics, i l'erosió que aquesta actitud suposa per a les democràcies avançades, fa prendre en consideració la necessitat d'informar més i millor del que fan els governs. Les polítiques de participació ciutadana i altres accions connexes permeten avançar en aquesta direcció i contribuir a la conformació d'unes societats més madures, més implicades i més exigents amb l'exercici de la democràcia.
3. L'expectativa que aquesta ciutadania més madura constitueixi un element de pressió i un incentiu positiu perquè els actors públics actuïn de conformitat amb l'interès públic i amb determinats nivells d'excel·lència en la gestió.
4. Indubtablement, hi pesen molt les tecnologies de la informació i de la comunicació que han reduït ostensiblement els costos d'obtenció, emmagatzematge, tractament i difusió de la informació. És precisament el grau de desenvolupament d'aquestes tecnologies el que valoritzen les dades primàries de què disposen les administracions.

Cadascun d'aquests elements suposa finalitats, continguts, requeriments i oportunitats diferents. La valorització de les dades i registres públics i la seva posada a disposició són potser les iniciatives més reeixides. L'Open Knowledge Foundation (<http://okfn.org/>) o l'associació Pro Bono Público (<http://www.abredatos.es/>) promouen aquesta pràctica. L'efecte de tot plegat és la profusió d'espais governamentals per proporcionar aquesta difusió de dades sota el concepte que s'ha anomenat govern obert (vegeu annex 1). Val a dir, però, que l'abast és divers i l'heterogeneïtat gran. La regulació pública també està en aquesta línia: Directiva 2003/98/CE del Parlament Europeu i del Consell i Llei estatal 37/2007, de 16 de novembre, sobre reutilització de la informació del sector públic. En l'àmbit comparatiu destaquem la recent regulació del Canadà (<http://laws.justice.gc.ca/en/A-1/>) i del Regne Unit: (<http://www.direct.gov.uk/en/Governmentcitizensandrights/>)

Foto: Óscar Ferrer/Agó2

Yourrightsandresponsibilities/DG_4003239) i, particularment, el web de l'Oficina del Comissionat d'Informació, una autoritat independent, creada per defensar els drets d'informació d'interès públic, promoure l'obertura dels organismes públics i protegir la privacitat de les dades de les persones (<http://www.dataprotection.gov.uk/>).

Aquesta pràctica, no obstant això, té veus crítiques. Lawrence Lessig,¹ de la Sunlight Foundation (<http://sunlightfoundation.com/>) (entitat que promou la tecnologia punta i les idees pels governs transparents i responsables), afirma que l'alliberament de dades pot provocar malentesos perquè les persones poden passar per alt la informació, o no entendre-la, o fer-ne un mal ús o també perquè (citant Fung, Graham i Weil) les interpretacions són inseparables dels seus interessos, desitjos, recursos, capacitats cognitives i contextos socials. Segons Lessig, la transparència només pot ser efectiva si s'acompanya d'anàlisi i informació complementària que ajudi a comprendre, actuar i respondre amb pertinència. Certament, els agents públics poden fer molt a favor de l'accessibilitat, la

claredat i la comprensió de la informació. El risc més gran tanmateix és el de saturació.

Una altra dimensió de la qüestió té a veure amb les finalitats de l'alliberament de la informació. I precisament aquí és on volem posar l'accent, en la mesura que l'alliberament d'informació pot ser, tal com assenyalàvem en el tercer element relatiu a la transparència, un instrument polític de pressió per lluitar contra la corrupció i millorar els serveis públics. És el que anomenem transparència orientada² segons l'obra d'A. Fung, M. Graham i D. Weil i que després comentarem.

Convindrem que no és el mateix facilitar les dades sobre la localització i la cartera de serveis dels centres educatius sota la direcció de determinat govern, que subministrar informació sobre el rendiment d'aquests centres. La informació posada a disposició de la ciutadania és substancialment diferent, i ambdues opcions poden emparar-se sota el concepte de Govern obert. Els governs més clarividents tendeixen a separar aquests continguts de natura-

1. Lessig, L. Against Transparency. «The perils of openness in government». The New Republic. 9/10/2009, <http://www.tnr.com/article/books-and-arts/against-transparency?page=0,0>. Lawrence Lessig és advocat i professor de Dret de la Universitat de Stanford, especialitzat en dret informàtic, fundador del Centre per Internet i la Societat de la universitat, i de la iniciativa Creative Commons.

2. «Targeted Transparency» segons l'obra bibliogràfica que després es comenta.

La transparència i el bon govern tenen per objectiu fer efectiva la rendició de comptes

lesa diferent: dades obertes³ (Open Data) per referir-se a la difusió de dades i govern obert⁴ (Open Government) per referir-se a una política amb la finalitat específica de millorar l'acció de govern i basada en la transparència i la participació i la col·laboració de la ciutadania (també s'anomena Govern 2.0 o Gov 2.0 per remarcar la interactivitat d'aquest model). Trobem exemples als Estats Units (<http://www.whitehouse.gov/open>) o al Govern basc (<http://www.irekia.euskadi.net>).

És en aquest context on cobren sentit les estratègies de rendiment de comptes, per exemple sobre el grau de consecució d'objectius de planificació i de despesa⁵ i, més enllà d'això, del rendiment de les polítiques i dels programes públics. Aquesta concepció enllaça amb la recollida a l'"Informe sobre el bon govern i transparència administrativa" (Generalitat de Catalunya: 2005, p. 24): **«Entenem la transparència i bon govern com el conjunt de mesures que tenen per objecte, en una societat avançada, facilitar i fer efectiva la rendició de comptes, mitjançant l'avaluació de la tasca de les institucions, dels processos i de les pràctiques que determinen com s'exerceix el**

poder, com els ciutadans participen en l'adopció de les decisions públiques i com aquestes decisions es prenen d'acord amb l'interès general».

Precisament, en un article recent reclamàvem la intensificació de l'avaluació de les polítiques públiques i assenyalàvem la conveniència que **«cadascú, des de la seva responsabilitat, contribueixi a la instal·lació d'una cultura procliu a la transparència, l'obligació de retre comptes i la responsabilització de les institucions públiques».**⁶

No entrarem en el contingut de l'avaluació de les polítiques públiques perquè ho han fet recentment Javier Villamayor i Josep M. Vallès en aquesta mateixa publicació.⁷ El nostre interès se centra a connectar l'avaluació de les polítiques públiques amb les polítiques de transparència en el marc del govern obert.

Perquè un sistema d'avaluació de polítiques públiques estigui plenament normalitzat és recomanable **«el desenvolupament d'una cultura ciutadana de 'participació in-**

3. Per a l'ampliació d'aquest concepte recomanem l'espai web de Dades obertes de la Generalitat de Catalunya (<http://dadesobertes.gencat.cat/index.html>).

4. Vegeu Calderon, C. i Lorenzo, S (coord.): *Open Government: Gobierno Abierto*. Alcalá la Real: Algón Editores, 2010, descarregable des de: <http://www.netoraton.es/?p=12770>.

5. Per exemple: Sant Boi de Llobregat: Informes del Pla d'actuació municipal:

http://sispam.santboi.cat/Informes/_sS4tIOh5xD-t38RxesZSHfdaT5FxRLkuztbvsB-YRHs o Ajuntament de Washington DC: <http://track.dc.gov/>.

6. Obregon, I. i Vilalta, J.M.: «Davant la crisi, avaluació!», *Avui-El Punt*, 29/07/2010.

7. Villamayor, J.: «L'avaluació de polítiques públiques: una eina per a la nova governança», i Vallès, J.M.: «Avaluació de polítiques públiques i cultura democràtica», ambdós a *Revista DB de la Diputació de Barcelona*, núm. 157 (març-abril 2009), Barcelona: Diputació de Barcelona, 2009.

formada' en els afers públics, que reclami rigor i transparència amb relació a la presa de decisions, l'execució i els resultats de les intervencions públiques».⁸ Correlativament, la classe política i els directius públics haurien de desplegar una política de transparència directament orientada a generar aquesta cultura amb el propòsit que els agents públics actuïn de conformitat amb l'interès públic i gestionin amb eficàcia i eficiència / excel·lència els serveis públics, o altres objectius.⁹ Aquest model d'intervenció pública és el propi de la «transparència orientada».

La potencialitat d'aquest model de política no treu pas importància a l'alliberament de dades (model de dades obertes): precisament valoritza els registres, bases de dades i repositoris administratius com a fonts d'informació secundària per a l'avaluació. Però alhora, l'avaluació dóna sentit a aquesta informació i la contextualitza en un marc de generació de coneixement útil per a la revisió col·lectiva de l'acció pública i la presa de decisions de millora. En aquesta línia van també les estratègies que busquen perfeccionar el sistema de seguiment i monitoreig.¹⁰

Finalment, en el terreny de l'avaluació de les polítiques públiques i més enllà del model de transparència orientada, caldria explorar models més participatius i col·laboratius. Usuaris dels serveis i la ciutadania en general també poden fer aportacions significatives a la millora dels programes públics i de les polítiques. ■ **Isidre Obregon, president de l'Associació Catalana de Gestió Pública; Josep M. Vialta, soci fundador de l'Associació Catalana de Gestió Pública ***

8 Vallès, Josep M. i Lázaro, Blanca: «l'avalua i l'avaluació de les polítiques públiques a Catalunya», PUBLIC núm. 19, Butlletí de l'Institut de Governança i Direcció Pública d'ESADE, setembre del 2009.

9 En el cas del Govern Federal dels Estats Units es tracta de reduir la influència dels interessos particulars, comunicar l'ús de les assignacions pressupostàries, i empoderar la ciutadania per influir en les decisions que afecten la seva vida.

10 López Acebedo, G. i altres (ed.): *Challenges in monitoring and evaluation. An opportunity to institutionalize*. Washington: M&E Systems, Banc Mundial i Banc Interamericà de Desenvolupament, Banc Mundial, juny del 2010.

* Agraïm a Blanca Lázaro, directora de l'Institut d'Avaluació de Polítiques Públiques, la col·laboració en la facilitació de material seleccionat i en la revisió de l'article.

PER SABER-NE MÉS

Full Disclosure. The Perils and Promise of Transparency

FUNG, A.; GRAHAM, M. I WEIL, D. (2003)

NOVA YORK: CAMBRIDGE UNIVERSITY PRESS.

Es tracta d'un llibre elaborat per un trio multidisciplinari (un polític, un economista i un jurista) vinculats a la Universitat de Harvard i interessats en la pràctica política consistent a utilitzar la difusió d'informació amb la finalitat de reduir riscos o millorar els serveis públics (es tracta de la modalitat de transparència que hem anomenat orientada). Aquest model de política és una alternativa a les intervencions públiques de tipus limitatiu.

Els autors també esmenten dos models més de política de transparència:

- La clàssica, derivada del dret a conèixer l'activitat de l'Administració perquè la ciutadania tingui criteri del seu funcionament i del grau de realització de l'acció de govern. Es tracta de tot tipus de documents emesos, per bé que amb limitacions per raons de seguretat o de privacitat.
- La col·laborativa, en què els usuaris / ciutadans prenen protagonisme com a proveïdors d'informació en una relació realment bidireccional.

Centrant-se en el model de transparència orientada, els autors es plantegen si la disponibilitat de nova informació (estructurada segons instruccions dels governs i difosa públicament) permet millorar les eleccions dels consumidors, inversors i votants, i, com a resultat d'aquestes eleccions, generar incentius perquè els productors i els agents públics

duguin a terme les seves pràctiques de manera més alineada amb l'interès públic. Per exemple, la disponibilitat d'informació sobre els nivells de seguretat de vehicles pot orientar la demanda dels consumidors aconseguint la reducció de danys i estimulant la indústria automobilística a millorar els seus estàndards de seguretat. De manera equivalent, el Programa per a l'avaluació internacional d'alumnes de l'OCDE (més conegut per PISA) pot incidir en la millora del rendiment dels alumnes.

A banda de polítiques no reeixides (perquè són el resultat de molts interessos en competència), els autors alerten sobre polítiques de transparència que poden malbaratar molts recursos: imaginem els que consumeixen empreses, escoles, hospitals o altres organitzacions, i la mateixa Administració, compilant i difonent informació que no s'utilitza, que arriba fora de temps o que resulta intel·ligible. Perquè siguin efectives, remarquen una sèrie d'aspectes clau:

- Una anàlisi profunda del problema que permeti concloure que la intervenció pública de transparència és pertinent: la situació de partida milloraria amb l'alliberament d'informació.
- Cal establir una mètrica consensuada sobre la mesura dels fets i de les millores: per exemple, com es mesura la comparació i la millora de les escoles públiques?
- Tot i que hi pugui haver problemes complexos o multidimensionals, la comunicació ha de ser pràctica i orientada a l'ús (pensant en l'usuari).
- Els usuaris han de tenir la voluntat, la capacitat i la capacitat de comprensió per utilitzar la informació per prendre decisions. Per tant, la informació ha d'estar orientada a la presa de decisions i pensada en funció de l'usuari (a temps, en els formats adequats i ajustada a la comprensió).
- Els proveïdors d'informació han de tenir la capacitat de reduir els riscos o millorar el rendiment dels seus serveis com a resultat de la pressió generada.
- S'ha de poder acceptar que les persones, com a resultat de la política, puguin triar entre opcions sense posar en risc la seva salut o el seu benestar.

Si no es donen aquestes circumstàncies és millor actuar per altres vies d'intervenció pública.

Referència d'espais web governamentals de disponibilitat de dades:

- Estats Units: <http://www.data.gov>
- Regne Unit: <http://www.data.gov.uk>, http://www.direct.gov.uk/en/Governmentcitizensandrights/Yourrightsandresponsibilities/DG_4003239 i Oficina del Comissionat d'Informació: <http://www.dataprotection.gov.uk/>
- Canadà: <http://laws.justice.gc.ca/en/A-1/>
- Comissió Europea (European Public Sector Information Platform): <http://www.epsplus.net/>
- Espanya: <http://www.aporta.es>
- Govern basc: opendata.euskadi.net
- Generalitat de Catalunya: <http://dadesobertes.gencat.cat/index.html>
- Ajuntament de Saragossa: <http://www.zaragoza.es/ciudad/risp/>
- Ajuntament de Badalona: http://proves.badalona.cat/portalWeb/badalona.portal.jsessionid=g2dgM92NI21NSHy4759JKc8mh5Jp vTxHHNdKns8yG6MgvLrqhhmy!-593194793?_nfpb=true&_pageLabel=opendata#wlp_opendata
- Ajuntament de Barcelona (previsió al 2011): http://w3.bcn.es/V01/Serveis/Noticies/V01NoticiesLlistatNoticiesCtl/0,2138,1013028362_1118177754_1_1395439310,00.html

BONES PRÀCTIQUES

L'Estany, una aposta decidida per l'estalvi energètic

Fotografies: Carles Romani

El canvi d'enllumenat ha comportat una reducció del 70 % del consum energètic

L'Estany és un petit municipi de la comarca del Bages que no arriba als 400 habitants. Fa poc més d'un any que el seu alcalde, Salvador Tresserra, va fer una aposta decidida per aconseguir estalvi energètic. Van substituir els llums de vapor de sodi a alta pressió de tots els carrers del poble per llums de baix consum tipus LED (Light-Emitting Diode). Ara, «l'alcalde LED» (sobrenom amb què ja se'l coneix) està més que satisfet d'haver aconseguit un estalvi energètic del 70% i de convertir-se en referent d'eficiència energètica a, pràcticament, tot el món.

«Com la gran majoria de municipis petits de Catalunya, patim de manera molt crítica la falta de recursos per cobrir els serveis mínims obligatoris i encara més per finançar les iniciatives que ens poden fer prosperar de manera significativa. Així doncs, davant d'aquesta gran mancança, calia aguditzar l'enginy i buscar tots els camins possibles per assolir els objectius». Així s'expressa Salvador Tresserra a l'hora d'explicar com va començar la iniciativa de canviar tot l'enllumenat públic del poble de l'Estany per tecnologia lumínica de díode LED (Light-Emitting Diode).

Assessorat per un dels seus col·laboradors, l'alcalde es va posar en contacte amb l'empresa ISOEN Energy Solutions que es va oferir per fer una prova pilot, de manera gratuïta, en dos carrers del poble. Van instal·lar un comptador i cada vespre canviaven bombetes per comprovar la diferència de consum i la intensitat de la llum, a més de tenir també en

consideració l'opinió dels veïns. **«De seguida vam veure que aquest canvi d'enllumenat comportava una reducció del 70 % del consum energètic, amb la corresponent disminució de cost econòmic i amb una contaminació lumínica zero. A més, el LED és molt millor que el sodi perquè fa una llum més concentrada»**, afirma Tresserra.

Cal tenir en compte que els llums tipus LED tenen una durada teòrica de 50.000 hores. És a dir, que la vida mitjana de funcionament és com a mínim cinc cops superior a les lluminàries dels fanals tradicionals i estan pràcticament lliures de despeses de manteniment. Un altre avantatge és que tenen immunitat a les oscil·lacions de tensió; les bombetes es fonen de manera gradual ja que estan formades per diferents LED i així no es deixa de cop tota una zona a les fosques, a part de proporcionar un major confort visual. A més, han pogut aprofitar pràcticament tota l'antiga instal·lació i els suports dels fanals. Per tant l'estalvi ha estat encara més superior ja que l'únic que s'ha hagut de canviar són les bombetes.

La substitució dels llums de vapor de sodi a alta pressió del municipi de l'Estany per tecnologia LED ha permès, alhora, avançar en el compliment de la normativa de contaminació lumínica, ja que aquest sistema elimina les lluminàries tipus «globus» que envien llum també cap al cel.

La iniciativa, que ha tingut un cost de 52.000 euros per a la totalitat del municipi, ha comptat amb el suport de la Diputació de Barcelona ha través de l'Àrea de Medi Ambient, que n'ha finançat una part. I és que aquest projecte està inclòs en el Pla d'acció d'energia sostenible del municipi de l'Estany, que des de novembre del 2009 està adherit al Pacte d'alcaldes i alcaldesses per una energia sostenible local de la Unió Europea, liderat a la província per la Diputació de Barcelona.

«**Davant de les pors i dubtes que qualsevol nova tecnologia genera, s'ha de valorar molt positivament el pas endavant que ha donat el municipi de l'Estany que, amb aquesta iniciativa, ha fet una aposta decidida i valenta en l'àmbit de la sostenibilitat**», comenta el diputat de Medi Ambient de la Diputació de Barcelona, Joan Antoni Barón. I afegeix que «**el projecte segueix els objectius del Pacte d'alcaldes d'aconseguir la reducció del 20 % de les emissions de CO2 per a l'any 2020 i sense costos addicionals per a l'Ajuntament, ja que poden aprofitar l'estalvi econòmic que es genera en disminuir els consums energètics en altres serveis per al municipi**».

En aquest sentit, cal destacar que al llarg d'aquest any, l'Ajuntament ha pogut comprovar com la factura de l'enllumenat públic es reduïa de 15.000 euros anuals a 3.000 euros. Un estalvi considerable si tenim en compte que el municipi té un pressupost corrent anual de 350.000 euros. «**A part de l'efecte positiu que té en el medi ambient, amb aquest estalvi tan important hem pogut aconseguir altres serveis al poble. Ara tenim educadora, assistent social i una treballadora familiar**», diu, amb satisfacció, Salvador Tresserra.

Només a tall d'exemple val a dir que hi ha alguns racons del poble amb escales on s'ha instal·lat una bombeta a cada esglaó de només 1 watt de potència i alguns dels llums que estan al terra són, tant sols, de 3 watts.

El monestir

El canvi d'enllumenat s'ha anat fent, però, de manera gradual. Al mes de setembre passat, coincidint amb la Festa

Major i un any després de la inauguració de la nova il·luminació de tot el poble, es va estrenar també el nou enllumenat exterior de l'església del monestir romànic del segle XI de Santa Maria, i es va convertir així en el primer monestir il·luminat amb tecnologia lumínica LED.

El nou enllumenat del monestir suposa haver passat d'un consum de 46.000 watts a un consum de només 1.800 watts. «**Ara podem il·luminar també els jardins del monestir i la plaça de la rectoria, que feia molts anys que no s'il·luminava. També deixem els llums encesos fins a mitjanit i una part, fins i tot crema durant tota la nit, cosa que abans era impensable per la despesa que comportava**», comenta l'alcalde.

El canvi d'il·luminació ha suposat també poder ampliar el nombre de projectors del monestir. Abans n'hi havia 29 i ara n'hi ha 31, i el campanar té una pantalla de 40 watts (el mateix consum que una sola bombeta convencional), que permet fer composicions policromades en RGB. «**A més, aquest Nadal hem instal·lat tota la il·luminació ornamental amb LED. I tenim dos escuts del poble fets també amb LED de colors que ha dissenyat un jove d'aquí**», explica Salvador Tresserra.

Model referent

Un projecte pioner que ha despertat la curiositat de molts altres municipis de Catalunya, de la resta d'Espanya i fins i tot d'altres indrets d'arreu del món. «**Ens han vingut a visitar per interessar-se i conèixer la iniciativa des de pobles com Cabrera d'Anoia, Fraga, Relleu (Alacant) o Titaguas (València), a més de moltes empreses que treballen en el**

sector. També hem rebut felicitacions des de les Illes Canàries i Sant Petersburg (Rússia); i s'han publicat articles en alguns diaris estrangers com ara *Clarín*, de Buenos Aires. Ens consta també que la televisió d'Alexandria (Egipte) va emetre un reportatge sobre nosaltres».

I és que no hi ha cap dubte que, amb aquesta iniciativa, l'Estany s'ha convertit en un referent per a tots els pobles. **«Som conscients que ens hem convertit en una mena de conillets d'Índies, però això ens ha afavorit molt»**, comenta l'alcalde, que aclareix que el projecte **«encara no està consolidat»**.

Perquè, de fet, encara hi ha un sector del poble que no està il·luminat, ja que és de nova urbanització. En aquesta zona és on l'empresa continua fent proves. Fa poc que hi han instal·lat una nova bombeta que a quatre metres d'altura dóna una intensitat lluminosa de 31 luxs. Aquestes mateixes bombetes instal·lades al nivell del terra donen

una intensitat de 21 luxs, és a dir, **«un resultat molt bo»**, assegura Tresserra, que afegeix: **«Per a nosaltres, totes aquestes proves que l'empresa continua fent són fantàstiques. Quan tenen una pantalla nova, la vénen a instal·lar aquí. Les darreres que han provat són unes d'intel·ligents que regulen la intensitat de la llum de manera automàtica. Ens va molt bé, perquè ens beneficiem d'aquesta tecnologia sense cap mena de cost econòmic»**.

I això, segons l'alcalde, **«ens anima a pensar en nous projectes que ens permetran complir els compromisos del Pacte d'alcaldes a l'Estany, com ara la instal·lació d'una caldera de biomassa a l'escola o posar plaques fotovoltaïques a la piscina»**. I conclou: **«Amb aquests altres projectes ja no serem tan pioners, però continuarem amb la nostra aposta per implantar les energies renovables i alternatives al nostre municipi»**. ■ **Glòria Santamaria**

Algunes dades

Un LED o díode emissor de llum és un dispositiu semiconductor (díode) que emet llum incoherent d'espectre reduït quan es polaritza de forma directa la unió PN i hi circula un corrent elèctric. Les làmpades LED que s'han col·locat al poble de l'Estany tenen una durada estimada d'unes 50.000 hores amb una potència de 25 watts les bombetes del carrer i de 30 watts les pantalles de la carretera.

L'enllumenat del monestir, amb 31 projectors, suposa haver passat d'un consum de 46.000 watts a un consum de només 1.800 watts. El cost total del canvi d'enllumenat ha estat de 52.000 euros, finançats a través de la Diputació de Barcelona, el Departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya i l'Institut Català de l'Energia. Per tant, sense cap inversió directa dels fons propis de l'Ajuntament. ■ **G. S.**

INDICADORS MUNICIPALS

Enllumenat públic

La Gerència de Serveis de Medi Ambient i el Servei de Programació han engegat enguany un Cercle de Comparació Intermunicipal d'Enllumenat Públic, en el qual han participat dotze municipis de la província de Barcelona, amb la finalitat de:

- Mesurar, comparar i avaluar resultats, mitjançant uns indicadors comuns consensuats.
- Formar un grup de treball per intercanviar experiències.
- Impulsar la millora dels serveis a través de la comparació entre municipis (*benchmarking*).

El quadre resum següent mostra els indicadors consensuats en l'àmbit d'enllumenat públic, així com el valor mitjà dels municipis participants en l'exercici 2009. Els indicadors s'han classificat en quatre dimensions de meta, i s'han agrupat segons els objectius genèrics de l'enllumenat públic.

Per a més informació: www.diba.cat/menugovernlocal/ccli.asp
 ■ Àrea de Medi Ambient – Gerència de Serveis de Medi Ambient gs.media@diba.cat ■ Àrea d'Hisenda i Recursos Interns – Servei de Programació s.programacio@diba.cat

Escaló polític	Disposar d'instal·lacions eficients	Reduir les emissions de CO ₂	Millorar la qualitat de la llum	Disposar d'una contractació adequada																																												
	<table border="1"> <tr><th>Total</th><th>Total</th></tr> <tr><td>Nombre total de llampades per cada 1.000 habitants.</td><td>140</td></tr> <tr><td>Potència instal·lada respecte al nombre total de llampades (W)</td><td>145</td></tr> <tr><td>Lúmens totals instal·lats respecte a la potència instal·lada</td><td>78</td></tr> <tr><td>% Inspeccions periòdiques obligatòries desfavorables respecte al nombre total de quadres</td><td>57 %</td></tr> </table>	Total	Total	Nombre total de llampades per cada 1.000 habitants.	140	Potència instal·lada respecte al nombre total de llampades (W)	145	Lúmens totals instal·lats respecte a la potència instal·lada	78	% Inspeccions periòdiques obligatòries desfavorables respecte al nombre total de quadres	57 %	<table border="1"> <tr><th>Total</th><th>Total</th></tr> <tr><td>Kg de CO₂ eq emesos respecte al nombre total de llampades</td><td>205</td></tr> <tr><td>Kg de CO₂ eq emesos per habitant</td><td>29</td></tr> </table>	Total	Total	Kg de CO ₂ eq emesos respecte al nombre total de llampades	205	Kg de CO ₂ eq emesos per habitant	29	<table border="1"> <tr><th>Total</th><th>Total</th></tr> <tr><td>% de lluminàries amb contaminació lumínica (catàleg) respecte al nombre total de lluminàries</td><td>8 %</td></tr> </table>	Total	Total	% de lluminàries amb contaminació lumínica (catàleg) respecte al nombre total de lluminàries	8 %	<table border="1"> <tr><th>Total</th><th>Total</th></tr> <tr><td>Potència contractada respecte a la potència instal·lada</td><td>1,5</td></tr> <tr><td>Consum elèctric per habitant (kWh)</td><td>74</td></tr> </table>	Total	Total	Potència contractada respecte a la potència instal·lada	1,5	Consum elèctric per habitant (kWh)	74																		
Total	Total																																															
Nombre total de llampades per cada 1.000 habitants.	140																																															
Potència instal·lada respecte al nombre total de llampades (W)	145																																															
Lúmens totals instal·lats respecte a la potència instal·lada	78																																															
% Inspeccions periòdiques obligatòries desfavorables respecte al nombre total de quadres	57 %																																															
Total	Total																																															
Kg de CO ₂ eq emesos respecte al nombre total de llampades	205																																															
Kg de CO ₂ eq emesos per habitant	29																																															
Total	Total																																															
% de lluminàries amb contaminació lumínica (catàleg) respecte al nombre total de lluminàries	8 %																																															
Total	Total																																															
Potència contractada respecte a la potència instal·lada	1,5																																															
Consum elèctric per habitant (kWh)	74																																															
Usuari / Client	<table border="1"> <tr><th>Total</th><th>Total</th></tr> <tr><td>% de llampades fosques respecte al nombre total de llampades</td><td>5,6 %</td></tr> <tr><td>Nombre total d'avaries per cada 1.000 llampades</td><td>129</td></tr> </table>	Total	Total	% de llampades fosques respecte al nombre total de llampades	5,6 %	Nombre total d'avaries per cada 1.000 llampades	129	<table border="1"> <tr><th>Total</th><th>Total</th></tr> <tr><td>% d'avisos (que efectuen els ciutadans) per avaria respecte al nombre total d'avaries</td><td>15 %</td></tr> <tr><td>% d'avaries que es reparen en menys de 24 hores respecte al nombre total d'avaries</td><td>73 %</td></tr> </table>	Total	Total	% d'avisos (que efectuen els ciutadans) per avaria respecte al nombre total d'avaries	15 %	% d'avaries que es reparen en menys de 24 hores respecte al nombre total d'avaries	73 %	<table border="1"> <tr><th>Total</th><th>Vapor de mercuri</th><th>Halogènurs</th><th>Fluorescents/ baix consum</th><th>Vapor de sodi d'alta pressió</th><th>Vapor de sodi de baixa pressió</th><th>LED</th><th>Altres llampades</th><th>Total</th></tr> <tr><td>% tipus de llampades respecte al nombre total de llampades</td><td>10,30 %</td><td>4,30 %</td><td>9,40 %</td><td>74,80 %</td><td>0,06 %</td><td>0,54 %</td><td>0,63 %</td><td>100 %</td></tr> </table>	Total	Vapor de mercuri	Halogènurs	Fluorescents/ baix consum	Vapor de sodi d'alta pressió	Vapor de sodi de baixa pressió	LED	Altres llampades	Total	% tipus de llampades respecte al nombre total de llampades	10,30 %	4,30 %	9,40 %	74,80 %	0,06 %	0,54 %	0,63 %	100 %	<table border="1"> <tr><th>Total</th><th>En capçalera</th><th>Punt a punt</th><th>Llina comandament</th><th>Altres sistemes de regulació</th><th>Sense regulació</th><th>Total</th></tr> <tr><td>% de potència instal·lada amb sistema de regulació de flux lluminós respecte a la potència total instal·lada</td><td>26,00 %</td><td>0,49 %</td><td>26,00 %</td><td>2,00 %</td><td>45,00 %</td><td>100 %</td></tr> </table>	Total	En capçalera	Punt a punt	Llina comandament	Altres sistemes de regulació	Sense regulació	Total	% de potència instal·lada amb sistema de regulació de flux lluminós respecte a la potència total instal·lada	26,00 %	0,49 %	26,00 %	2,00 %	45,00 %	100 %
Total	Total																																															
% de llampades fosques respecte al nombre total de llampades	5,6 %																																															
Nombre total d'avaries per cada 1.000 llampades	129																																															
Total	Total																																															
% d'avisos (que efectuen els ciutadans) per avaria respecte al nombre total d'avaries	15 %																																															
% d'avaries que es reparen en menys de 24 hores respecte al nombre total d'avaries	73 %																																															
Total	Vapor de mercuri	Halogènurs	Fluorescents/ baix consum	Vapor de sodi d'alta pressió	Vapor de sodi de baixa pressió	LED	Altres llampades	Total																																								
% tipus de llampades respecte al nombre total de llampades	10,30 %	4,30 %	9,40 %	74,80 %	0,06 %	0,54 %	0,63 %	100 %																																								
Total	En capçalera	Punt a punt	Llina comandament	Altres sistemes de regulació	Sense regulació	Total																																										
% de potència instal·lada amb sistema de regulació de flux lluminós respecte a la potència total instal·lada	26,00 %	0,49 %	26,00 %	2,00 %	45,00 %	100 %																																										
Valors organitzatius / Relacions humanes	<table border="1"> <tr><th>Total</th><th>Total</th></tr> <tr><td>% gestió directa del servei (ajuntament, emp. municipal, consell comercial, etc.)</td><td>75,0 %</td></tr> <tr><td>% gestió indirecta del servei (concessió, altres, etc.)</td><td>25,0 %</td></tr> </table>	Total	Total	% gestió directa del servei (ajuntament, emp. municipal, consell comercial, etc.)	75,0 %	% gestió indirecta del servei (concessió, altres, etc.)	25,0 %	<table border="1"> <tr><th>Total</th><th>Total</th></tr> <tr><td>Nombre total de llampades respecte a la superfície de sòl urbà</td><td>1.180</td></tr> <tr><td>Potència instal·lada respecte a la superfície de sòl urbà (kW / km²)</td><td>171</td></tr> <tr><td>Lúmens totals instal·lats respecte a la superfície de sòl urbà</td><td>13.398.000</td></tr> <tr><td>Nombre total de llampades per treballador/a del servei</td><td>1.254</td></tr> <tr><td>Nombre total d'avaries per treballador/a del servei</td><td>100</td></tr> </table>	Total	Total	Nombre total de llampades respecte a la superfície de sòl urbà	1.180	Potència instal·lada respecte a la superfície de sòl urbà (kW / km ²)	171	Lúmens totals instal·lats respecte a la superfície de sòl urbà	13.398.000	Nombre total de llampades per treballador/a del servei	1.254	Nombre total d'avaries per treballador/a del servei	100	<table border="1"> <tr><th>Total</th><th>Total</th></tr> <tr><td>% d'hores de baixa sobre el total d'hores de cotornel</td><td>2,4 %</td></tr> <tr><td>Sou brut base anual d'un treballador/a (oficial 1a electricista)</td><td>23.113</td></tr> </table>	Total	Total	% d'hores de baixa sobre el total d'hores de cotornel	2,4 %	Sou brut base anual d'un treballador/a (oficial 1a electricista)	23.113	<table border="1"> <tr><th>Total</th><th>Total</th></tr> <tr><td>% de dones sobre el total de treballador/es</td><td>50,8 %</td></tr> </table>	Total	Total	% de dones sobre el total de treballador/es	50,8 %																
Total	Total																																															
% gestió directa del servei (ajuntament, emp. municipal, consell comercial, etc.)	75,0 %																																															
% gestió indirecta del servei (concessió, altres, etc.)	25,0 %																																															
Total	Total																																															
Nombre total de llampades respecte a la superfície de sòl urbà	1.180																																															
Potència instal·lada respecte a la superfície de sòl urbà (kW / km ²)	171																																															
Lúmens totals instal·lats respecte a la superfície de sòl urbà	13.398.000																																															
Nombre total de llampades per treballador/a del servei	1.254																																															
Nombre total d'avaries per treballador/a del servei	100																																															
Total	Total																																															
% d'hores de baixa sobre el total d'hores de cotornel	2,4 %																																															
Sou brut base anual d'un treballador/a (oficial 1a electricista)	23.113																																															
Total	Total																																															
% de dones sobre el total de treballador/es	50,8 %																																															
Economia	<table border="1"> <tr><th>Total</th><th>Total</th></tr> <tr><td>Despesa corrent del servei d'enllumenat públic per habitant</td><td>16,9</td></tr> <tr><td>Despesa corrent del servei d'enllumenat públic respecte a la superfície de sòl urbà (€ / km²)</td><td>142.518</td></tr> <tr><td>% de despesa corrent del servei d'enllumenat públic respecte a la despesa corrent del pressupost municipal</td><td>2,1 %</td></tr> </table>	Total	Total	Despesa corrent del servei d'enllumenat públic per habitant	16,9	Despesa corrent del servei d'enllumenat públic respecte a la superfície de sòl urbà (€ / km ²)	142.518	% de despesa corrent del servei d'enllumenat públic respecte a la despesa corrent del pressupost municipal	2,1 %	<table border="1"> <tr><th>Total</th><th>Total</th></tr> <tr><td>% de despesa corrent del consum d'electricitat del servei d'enllumenat públic respecte a la despesa corrent del consum d'electricitat municipal total</td><td>59 %</td></tr> <tr><td>% de despesa corrent del consum d'electricitat del servei d'enllumenat públic respecte a la despesa corrent del consum d'electricitat municipal total</td><td>52 %</td></tr> </table>	Total	Total	% de despesa corrent del consum d'electricitat del servei d'enllumenat públic respecte a la despesa corrent del consum d'electricitat municipal total	59 %	% de despesa corrent del consum d'electricitat del servei d'enllumenat públic respecte a la despesa corrent del consum d'electricitat municipal total	52 %	<table border="1"> <tr><th>Total</th><th>Total</th></tr> <tr><td>% d'autofinançament per taxes i greus públics</td><td>0,0 %</td></tr> <tr><td>% d'autofinançament per aportacions d'altres institucions</td><td>0,2 %</td></tr> <tr><td>% de finançament per part de l'ajuntament</td><td>99,8 %</td></tr> </table>	Total	Total	% d'autofinançament per taxes i greus públics	0,0 %	% d'autofinançament per aportacions d'altres institucions	0,2 %	% de finançament per part de l'ajuntament	99,8 %	<table border="1"> <tr><th>Total</th><th>Total</th></tr> <tr><td>Despesa corrent del manteniment del servei d'enllumenat públic respecte al nombre total de llampades</td><td>50</td></tr> <tr><td>Despesa corrent del consum d'electricitat del servei d'enllumenat públic respecte al nombre total de llampades</td><td>71</td></tr> <tr><td>Despesa corrent del servei d'enllumenat públic respecte al nombre total de llampades</td><td>121</td></tr> </table>	Total	Total	Despesa corrent del manteniment del servei d'enllumenat públic respecte al nombre total de llampades	50	Despesa corrent del consum d'electricitat del servei d'enllumenat públic respecte al nombre total de llampades	71	Despesa corrent del servei d'enllumenat públic respecte al nombre total de llampades	121														
Total	Total																																															
Despesa corrent del servei d'enllumenat públic per habitant	16,9																																															
Despesa corrent del servei d'enllumenat públic respecte a la superfície de sòl urbà (€ / km ²)	142.518																																															
% de despesa corrent del servei d'enllumenat públic respecte a la despesa corrent del pressupost municipal	2,1 %																																															
Total	Total																																															
% de despesa corrent del consum d'electricitat del servei d'enllumenat públic respecte a la despesa corrent del consum d'electricitat municipal total	59 %																																															
% de despesa corrent del consum d'electricitat del servei d'enllumenat públic respecte a la despesa corrent del consum d'electricitat municipal total	52 %																																															
Total	Total																																															
% d'autofinançament per taxes i greus públics	0,0 %																																															
% d'autofinançament per aportacions d'altres institucions	0,2 %																																															
% de finançament per part de l'ajuntament	99,8 %																																															
Total	Total																																															
Despesa corrent del manteniment del servei d'enllumenat públic respecte al nombre total de llampades	50																																															
Despesa corrent del consum d'electricitat del servei d'enllumenat públic respecte al nombre total de llampades	71																																															
Despesa corrent del servei d'enllumenat públic respecte al nombre total de llampades	121																																															

WEBS

www.castelletilagornal.cat

www.santhipolitdevoltrega.cat

www.santaeugeniadeberga.cat

www.santamariademiralles.cat

Nous projectes a la xarxa

L'Oficina d'Assistència en Administració Electrònica de la Diputació de Barcelona desenvolupa projectes de renovació i actualització de webs institucionals. Durant el quart trimestre del 2010 s'han publicat els relatius a: Sant Hipòlit de Voltregà, Castellet i la Gornal, Sant Martí de Seseu, Sant Mateu de Bages, Santa Eugènia de Berga, l'Estany i Santa Maria de Miralles.

Aquests projectes tenen en comú tres aspectes: la seva vocació de servei a la ciutadania, unes eines de manteniment de continguts a l'abast de les possibilitats dels ens locals i una atenció molt especial a l'accessibilitat i la usabilitat.

LLIBRES

Acompanyament a l'escolaritat. Pautes per a un model local de referència

MARÍ-KLOSE, MARGA I GÓMEZ GRANELL, CARMÉ [Dir. i coord.]
Institut d'Infància i Món Urbà i Diputació de Barcelona.

Col·lecció Estudis. Sèrie Educació, 2

Pàgines: 286. Preu: 10 euros

L'Àrea d'Educació proposa una política pública local en l'àmbit educatiu per contribuir, des dels municipis, a l'objectiu de l'èxit escolar i la formació per a tothom: l'acompanyament a l'escolaritat, una proposta que s'emmarca en els principis de la Llei d'Educació i que supera, com han fet molts ajuntaments, la concepció limitada de la coneguda competència de la «vigilància de l'acompliment de l'escolaritat».

Patrimoni públic de sòl i habitatge. Inventari i gestió

JOVER, AGUSTÍ [Dir.] Gerència de Serveis d'Habitatge, Urbanisme i Activitats

Col·lecció Documents de Treball. Sèrie Territori, 15

Pàgines: 64. Preu: 5 euros

El llibre vol ser un instrument d'ajut per a tots els ajuntaments en el procés de constituir el seu patrimoni públic de sòl i habitatge. Incorpora tots els canvis normatius que s'han produït en els darrers anys: el Reglament de la Llei d'urbanisme, la Llei del sòl estatal i el seu Text refós, la Llei de contractes del sector públic, la Llei de dret a l'habitatge i el nou Text refós de la Llei d'urbanisme.

Podeu adquirir aquestes publicacions a la Llibreria de la Diputació <www.diba.cat/llibreria>

ESCAPA'T

Rutes guiades al castell d'Eramprunyà

Cada segon diumenge de mes, us convidem a gaudir d'una visita guiada al castell d'Eramprunyà, que actualment es troba en procés de restauració i té l'accés lliure restringit. Si desitgeu conèixer aquest important enclavament històric i paisatgístic ho podeu fer a través de la visita guiada que ofereixen els voluntaris de la Unió Muntanyenca Eramprunyà (UME). Sortint des de l'ermita de Bruguers (Gavà), s'arriba al castell d'Eramprunyà, que s'alça 400 metres sobre el nivell del mar al massís del Garraf. Rodejat de penya-segats, era un enclavament estratègic per a la defensa del territori a l'edat mitjana. Les rutes són gratuïtes, obertes a tothom i les organitza la UME i l'Ajuntament de Gavà. **Informació:** 932 639 610

www.patrimoni.gava.cat

Barcelona

és molt més

TORRE AGBAR. BARCELONA

MONTSERRAT

Barcelona és molt més

A prop de la nova arquitectura de Barcelona tens la increïble arquitectura natural de Montserrat, de Sant Llorenç del Munt o dels cingles de Tavertet.

Molt a prop teu tens tota la província de Barcelona, un món per descobrir.

www.diba.cat/turisme

**Diputació
Barcelona**